

MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XVII. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1980. ÁPRILIS 1.

Kitüntetések

A nemzetközi nőnap, a forradalmi ifjúsági napok, valamint április 4-e alkalmából vállalatunk több dolgozója részesült kitüntetésben.

A IV. sz. bányauzem 71-es Váci Mihály ifjúsági brigádja március 20-án a KISZ KB Székházában vette át a KISZ-díjat, melyet dr. Maróthy László, a Politikai Bizottság tagja, a KISZ KB első titkára adott át.

A brigád tagjai: Deák László, Kiss István, Arató László, Arató István, Gábor István, Keszericze László, Szabó Nándor, Soós Lajos, Németh János, Pold Ferenc, Torma István.

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetésben részesült Pap Sándorné laboráns (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Lévai Dezsőné előadó (Központ), Mészáros István, a vállalati KISZ-bizottság titkára, Pál István vágár, üzemi KISZ-titkár (III. üzem), Biró János kézi formázó (Szolgáltató üzem), Borhy Lajos fűrómester (Kutató-mélyfűrő üzem), Róka Péter üzemvezető (ÉDÜ), Benkő József munkavédelmi felügyelő (Központ) és Tóka Jenő vezérigazgató.

Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott Klobucsár József operátor (IV. sz. bányauzem), ifj. Hucker Ferenc anyagellátási előadó (Központ).

A KISZ KB Dicsérő Oklevelét kapta meg Kislaki Tibor aknász (II. sz. bányauzem), Körmöndi Béla villanszerelő (III. sz. bányauzem), Kalina János vágár (IV. sz. bányauzem), ifj. Timár Lajos műszerész (ÉDÜ), Schneider Ferenc diszpécser (ÉDÜ), Sasvári Gábor csillemerő (Központ), Heresznyei Zsuzsa vegyész (Kutató-mélyfűrő üzem).

A KISZ KB Dicsérő Oklevelét a következő kollektívák kapták meg: a Központ KISZ-szervezete, a II. sz. bányauzem I. körlet Lécai János KISZ-alapszervezete, a III. sz. bányauzem gépészet Lécai János KISZ-alapszervezete és a IV. sz. bányauzem III. körlet Lécai János KISZ-alapszervezete.

Kiváló ifjúsági vezető kitüntetését kapott Jeney István külkereskedelmi előadó (Központ) és Kozma István villanszerelő (IV. sz. bányauzem).

Ifjúságért Erdemérem kitüntetésben részesült Lendvai Gellért üzsb-titkár (IV. sz. bányauzem) és Kablár János felelős szerkesztő (Központ).

Kiváló dolgozó kitüntetését kapott 142 fő, vezérigazgatói dicséretben részesült 71 fő.

A vállalati KISZ-bizottság dicsérő Oklevelét kapta 15 fő.

A fentiekben kívül számos dolgozó részesült még üzemvezetői dicséretben és pénzjutalomban.

Éltünk a lehetőséggel

1945. április 4-e csupán egyetlen nap-tári időpont, mégis harmincöt éve az esztendő minden napja rá emlékeztet. Olyan eseményt idéz, amely felett sohasem múlik el az idő. E nevezetes napon jelentette a Szovjet Tájékoztatási Iroda: „A március 16.—április 4. közötti időben végrehajtott előretörés következtében a 2. és 3. Ukrán Hadseregek csapatai befejezték Magyarország egész területének felszabadítását a fasiszta megszállóktól.”

E rövid hadijelentés egy történelmi korszak zárójelét le hazánkban, s e kornak is a legsötétebb és a legvéresebb, szenvedésekkel és félelemmel teli utolsó közel kétszáz napját. Túlságosan rideg szemléletre vallana azonban csak hadművelleti kérdéssé leszűkíteni a 1944. szeptember 23-tól, 1945. április 4-ig terjedt hat hónapnak a jelentőségét. Sok tízezer jel-telen és csillaggal ékesített sárga alapon az a hitleri fasiszta hordákat Sztálingrádtól és Moszkvától Berlinig őrjöngő hős halált. A Szovjet Hadsereg, miközben megtisztította a Duna—Tisza táját a megszállóktól és nyilas kiszolgálóktól, nem a legyőzött nemzetet, Hitler utolsó csatlósát látták bennünk, hanem igazi internacionalistához méltóan barátként, elvtársként, felszabadítóként érkeztek.

Évszázados elmaradottságból való hasztalan kiütöközésre, olykor céltalan-nak látszó küzdelmek végére tett pontot felszabadításunk napja. Elégtétel és igazságszolgáltatás a magyar nép, az elnyomott és kizsákmányolt dolgozó osztályok minden korábbi kudarca, minden hősi kísérlete és levert szabadságharca után. Az 1514-es parasztfelkelésektől az 1848-as márciusi ifjak küzdelmein át 1919-ig, a dicsőséges Magyar Tanácsköztársaságig vonul ez a folyamat. Haladó nemzeti hagyományainkat Dózsa, Rákóczi, Kossuth, Petőfi, Kun Béla és Schönerherz Zoltán neve fémjelzi. Küzdelmük, céljaik beteljesülése a felszabadulást követően, a szocialista forradalom győzel-

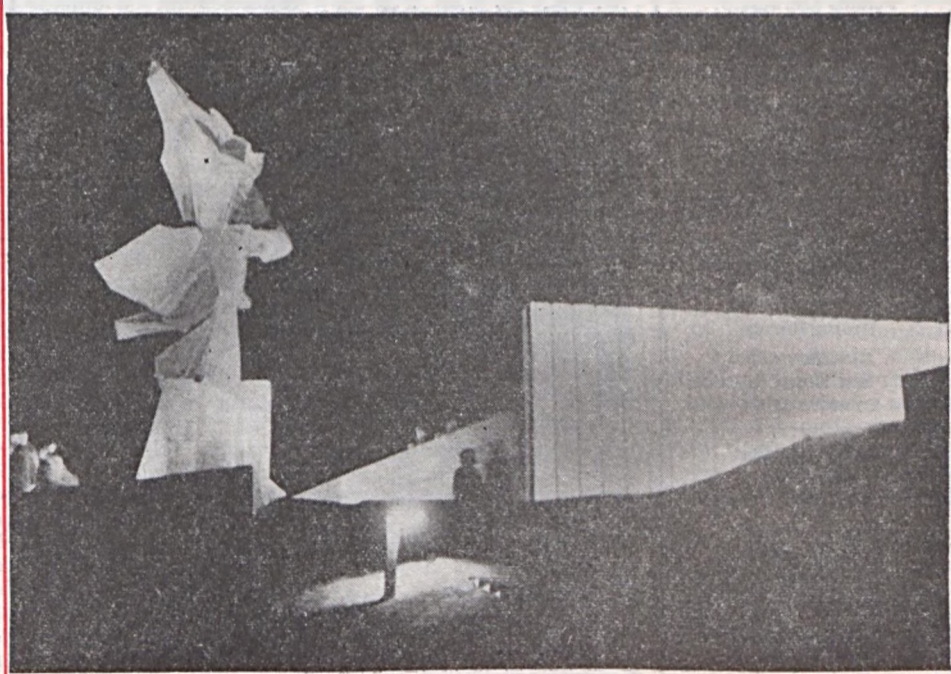
mének eredményeként valósul meg napjainkban.

Három és fél évtizeddel a felszabadulás után önelégültség nélkül adhatunk számat országnak, világnak: a szocializmust építő Magyar Népköztársaság megtestesíti mindazt, amiért munkásosztályunk, népünk, nemzetünk legjobbjai küzdöttek. Hazánk e történelmileg rövid idő alatt nagy utat járt be, s az egykori társadalmi elmaradottságból felemelkedett a fejlett szocializmus építésének szakaszába. Nemzeti megaláztatása, gazdasági elnyomódása végérvényesen a múlté. A népi hatalom a súlyos nehézségeket leküzdve — olykor buktatókkal — a dinamikus fejlődés útjára vezette az országot. A magyar népgazdaság az elmúlt években állni tudta a próbát, amelyet a külső és belső, objektív és szubjektív tényezők rákényszerítettek. Következetesebb, fegyelmezettebb, hatékonyabb munka, mert ez a jövő követelménye. Ez utóbbiak fogalmazódtak meg a XII. kongresszus irányelveinek vitáiban is a különböző szintű párttervezeteken.

A nyolcszázéves párttagságon kívül a magyar dolgozók milliói is figyelmesen mérlegelik a kongresszuson elhangzott beszédek, fel-szólalásokat. E figyelem annak a több mint két évtizedes következetes politiká-nak a legértékesebb gyümölcse, amelyet a nyíltság és az őszinteség jellemez. Kimeríthetetlen erőforrás pártunk és népünk összeforrottsága, az egyre erősödő nemzeti egység. S nem elhanyagolható az a tény, hogy országépítő munkánkat a szocialista országok közösségének tag-jaként felszabadítókkal, a Szovjetunió-val szoros barátságban és szövetségben végezzük.

Munkálkodjunk azon, hogy az idei április 4-e után sok-sok sikeres munkás hétköznap következzen, mert így lesz még örömtelibb a jövő évi ünnepünk.

Fekete László

A felszabadulási emlékmű ünnepi kivilágításban

Erb János felvétele

Differenciáltan, a végzett munka szerint

Ki mit tesz az asztalra

Lezajlottak az év eleji béremelések. Néhol a szó szoros értelmében zajlottak, kisebb-nagyobb összetűzésekhez vezettek, néhol csak hangosabb-halkabb ellenvélemény nyilvánításra adtak okot, számológató emberekkel találkozhatunk, akik azt ellenőrizték, hogy megkapták-e azt a százalékos bérfejlesztést, melyet a szakszervezeti tanács előzőleg kategóriájukra elfogadott.

Kérdések is megfogalmazódtak: Nekj miért többet, mint nekem? Én is a piacról élek, a bérnövekedésem hogyan egyenlíti ki az évre meghirdetett árnövekedést? Nekem miért csak annyit, mint az átlag? Egy-két vezetőtől még ilyet is lehetett hallani: Hogyan lehet ebből — a viszonylag kis összegből — differenciálni?

Történelmi eredményeink közé sorolhatjuk, hogy dolgozóinkban, mindenekelőtt ifjúságunkban határozott egyenlőség-tudat alakult ki. Ezt azon is lemérhetjük, hogy milyen érzékenyen reagál közvéleményünk a konjunkturális, vagy a munka nélkül szerzett jövedelmekre. Most azonban másról van szó.

Társadalmi rendszerünk egyik alapötvénye a munka szerinti elosztás elve, melynek alapvető követelménye, hogy jövedelemhez csak munkával, a munka mennyiségével, minőségével, körülményeinek nehézségével, társadalmi hasznosságával és fontosságával arányosan lehessen hozzájutni.

Eszerint — mivel az adottságok, a szakképzettség, a végzett munka társadalmi hasznossága, valamint sok egyéb tényező miatt eltérőek a teljesítmények — teljesen természetes, sőt szükségszerű az egyének között a jövedelmek különbség kialakulása. Gazdasági helyzetünk problémái az eredményesebb gazdálkodás követelményei most különösen e-

lőtérbe állítják azt, amit az MSZMP Központi Bizottsága 1978. december 6-i határozata kimondott: „szűnjön meg a káros egyenlődség!”.

Természetes, hogy a jövedelmi különbségek növekedése — legyenek azok bármilyen indokoltak — társadalmi, politikai feszültségekkel jár és differenciáltság csak olyan ütemben és mértékben történhet, amilyen mértékű feszültségek elviselhetők, politikailag megoldhatók. Egy, a közelmúltban készült országos felmérés adatai szerint a népgazdaság szocialista szektorában dolgozók átlagos kereseti szintjének plusz-mínusz 1000—1200 forintos sávjában helyezkedik el a keresők egyre emelkedő hányada (míg 1974-ben esélyben a keresők 60,5 százaléka tartozott, addig 1978-ban már 65,3 százalékuk). Amíg a gyengébben dolgozók ezt nyilvánvalóan nem ellenzik, a közepesek nagyjából elégedettek, addig a kiválóak, a munkájukat az átlagos szint felett végzők nem érdekelték a még jobb munkavégzésben.

Mondhatná most bárki, s hallani is efféle véleményt, hogy ez így jó, hiszen a közepes képességűek és munkavégzésük alkotják a legnagyobb réteget, azonban az ilyen bérezési módszerrel a gyengékből sosem lesz közepes, a közepesekből kiváló, sőt — érdektelenségük miatt — a kiválóak is visszaeshetnek.

A vállalati párttervezésen is több felszólaló foglalkozott ezzel a kérdéssel. Kiemelték fontosságát, és azt, hogy az üzemi párt szervezetek, a szakszervezeti fórumok lépjenek fel minden olyan törekvással szemben, amely közvetve, vagy közvetlenül akadályozza a reális követelmények támasztását a teljesítmények és keresetek logikus kapcsolatát. Azt is kihangsúlyozták több fórumon, hogy a tömegszervezetek fordítsanak nagyobb figyelmet a jövőben a kiemelkedő munkát végző dolgozók, brigádok megfelelő erkölcsi elismerésére is.

Egy másik nézetrel is vitába kell szállni. Eluralkodott, hogy a fogyasztói ár-

ak emelkedésével párhuzamosan, lényegében feltétel nélkül, mindenkinek automatikusan, jár a béremelés. Ahogyan arra a párt kongresszusi irányelveit is rámutattak, a mai bonyolult világgazdasági helyzetben a nemzeti jövedelem változatlan színvonalú újratermelése is csak az eddigiéknél nagyobb teljesítményekkel lehetséges. Ezért valamennyiünknek természetesnek kell tekinteni, hogy már a fogyasztói árváltozás mértékéig nyújtott béremelés is csak a korábbinál magasabb követelmények teljesítése esetén megalapozott.

Bár kétségtelen, hogy a jövedelmek „széthúzása” lényegesen könnyebb nagyobb bérfejlesztési lehetőségeknél, de hogy a mai helyzetben is szükségszerű, azt jól példázza Havasi Ferencnek, az MSZMP KB titkárnak felszólalása az országos agitációs és propaganda tanácskozáson:

„Az üzemek egyharmada csak 3 százalékos bérfejlesztési alaphoz jut. Tehát ha 4—5 százalékkal emelkednek az árak, akkor az üzemek egyharmadában 3 százalékos emeléssel nem lehet 5 százalékos áremelést kompenzálni. Ezért reálisan azzal számolhatunk, hogy a keresők egy részének stagnálni fog az életszínvonala, másoknak — átmenetileg, időlegesen — esetleg csökkenhet is. Ezt a 3 százalékot úgy kell felosztani, hogy legyen végre olyan helyzet, amikor azt mondjuk valakinek, hogy nem kap. Ehhez más gyakorlat, más szemlélet kell.”.

A szocializmusban törvényszerűen érvényesül a munka szerinti elosztás elve mellett bizonyos kiegyenlítődé is, mely nincs ellentmondásban az előbbivel. Társadalmi-gazdasági fejlettségünk jelenlegi fokán fogyasztásunk bizonyos hányada már a szükségletekre épül (oktatás, egészségügyi ellátás stb.). A lakosság pénzügyi juttatásaiban (nyugdíjak, gyermekgondozási segély, szociális támogatások) nem érvényesül a munka szerinti elosztás elve. Ezek — tehát nem a bérezés — fő célja, hogy a különböző szociális okokból adódó családok közötti egyenlőtlen elosztást mérsékeljék.

Feladatainkat e téren jól foglalta össze az a felszólaló, aki a vállalati párttervezésen elmondta: „A jövőben az eddigiéknél következetesebben és fokozottabban kell elismerni a jó munkát, érvényt kell szerezni annak az elvnek, hogy aki a többenél jobban dolgozik, nagyobb teljesítményt ér el, a társainál jobban is éljen. Az anyagi ösztönzésnek minden területen a korábbinál szorosabban kell igazodnia a növekvő feladatokhoz.”.

K. J.

Hangsúly a megelőzésen

Március 4., 5. és 6-án munka- és egészségvédelmi komplex szemle volt a III. sz. bányáüzemben. A tapasztalatakról interjút kértünk Benkő József munkavédelmi felügyelőtől és Schönberger Józseftől, a vállalat szellőztetési mérnöktől.

— *Miért volt szükség a szemlére? Milyen szempontokat vizsgáltak ez alkalommal?*

Schönberger József: A MÉV üzeimben évenként egy alkalommal, a vállalat munkavédelmi szabályzatának megfelelően, munka- és egészségvédelmi komplex szemlét tartunk. A szemle kiterjedt a termelő és kiszolgáló tevékenység területeire. Ezen belül vizsgáltuk a technológiai fegyelmet, a közlekedési utakat és munkahelyek rendjét, az egyéni védőeszközökkel való ellátottságot és azok használatát.

Benkő József: A komplex szemle célja nem csak kizárólagosan az ellenőrzés. Azon túl, hogy a biztonságtechnikai szabályok megtartását is ellenőrizni kell ilyenkor, azt is vizsgáljuk, hogy milyen más, egyéb módszerek bevezetése válik szükségessé ahhoz, hogy a meglévő ártalmak még tovább csökkenjenek, s a munkavégzés biztonsága tovább nőjön.

— *Milyen konkrét tapasztalatokat hozott a komplex szemle?*

Schönberger József: Kisebbsé mulasztásoktól eltekintve az üzem műszaki és fizikai dolgozói munká-

A komplex szemle tapasztalatai

jukat fegyelmeltesen, a biztonsági előírások betartásával végzik. Külön ki kell emelni a fejtési biztonsági technológia betartása, valamint a feltörések állapota és a gépek, szerszámok gondozása terén tapasztalt fejlődést.

Benkő József: A munkahelyek állapotából arra a következtetésre kellett jutni, hogy a biztonsági fegyelm magas szinten áll az üzemben.

— *A bányászatban a nehéz fizikai munka még mindig jellemző. A jelenlegi körülmények között, ha szerény mértékben is, de a nehéz fizikai munka megkönnyítésének számtalan jelét lehet tapasztalni.*

— *Milyen vélemény alakult ki a különböző védőeszközök használatáról és hatékonyságáról?*

Benkő József: Ma már a vibráció elleni védelemként általánosan elterjedt a pvc antivibrációs kesztyű és a hallásvédő fültek. Külön ki kell emelni, hogy a finn fűrókocsi is — ami tulajdonképpen arra hivatott, hogy a vibrációt megelőzze — jelenthet új veszélyforrást. Ugyanis a fűrókocsin álló ember egész testének rezgése esetleg egy későbbi egészségkárosodást okozhat. Tiszteletre méltó kezdeményezés volt a III. sz. bányáüzem mű-

szaki vezetése részéről, hogy egy újítással függetlenítették a kezelőpódiomot a rezgő, fűrógépet tartó géptől

— *Milyen további előrelépési lehetőségeink vannak a vonatkozásban?*

Benkő József: A dolgozó testi épségének és munkavégző képességének megővése alapvető társadalmi érdek. Ez különös hangsúlyt kap a bányászatban. Ismereteink szerint az eddig alkalmazott védekezési módok a bányászat munkája során érv hatásokkal szemben képesek eredményesen megvédeni. Sajnos ez az elmúlt időszakban nem valósult meg maradéktalanul. Ennek a következménye, hogy a föld alatt eltölthető munkaképes idő megrövidült. Társadalmunk azokat, akik nem képesek a föld alatti munka további végzésére, eddig is megkülönböztetett megbecsülésben, ellátásban részesítette — a rehabilitációban meglévő összes probléma ellenére. A Minisztertanács napirendre kívánja tűzni a rehabilitáció helyzetét és azokat a megoldásokat, amik képesek lesznek arra, hogy a föld alatti munkavégzésre már alkalmatlanná vált emberek sorsát megnyugtatóan rendezzék.

Herendi István

Nagyobb hatáskör, fokozott követelmények

Bizalmiakról a választások előtt (I.)

Rövid hírt közöltünk novemberben a szakszervezeti bizalmiak második iparági vetélkedőjéről, ahol a vállalatot képviselő Sebess László a második, Papp Zoltán a hetedik helyezést érte el. Az iparágban tevékenykedő nyolcezer bizalmi között ez az eredmény mindenképpen tiszteletre és elismerésre méltó. A vetélkedő után és néhány héttel a választások előtt munkahelyükön érdeklődtünk bizalmi munkájukról, mindennapi életükről.

Sebess László a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem fizikai közeletti üzemegységénél laborvezető. Tizenöt éve bizalmi és 1976-ban az I. bizalmi vetélkedőn a legjobbnak bizonyult.

— *Hogyan lett bizalmi?*
— 1963-ban kerültem ehhez az egységhez, ahol az egyik munkatársam volt a bizalmi. Sokat betegeskedtem és betegségre alatt én helyettesítettem. Hamarosan aztán én lettem a bizalmi.

— *Milyen volt a bizalmi munka 15 évvel ezelőtt?*

— Végeredményben sokkal egyszerűbb, adminisztratív jellegűbb volt. Azóta nagyon sokat fejlődött. Nagyon lettek a követelmények.

— *Tizenöt éve ugyanazal a gazdasági vezetővel dolgozik. Más lett-e a kapcsolatuk a nagyobb jog- és hatáskört biztosító határozat után?*

— Volt egy átmeneti

korszak, amikor a gazdasági vezetők kevésbé vették figyelembe a bizalmiak megnövekedett jogait. Aztán a gazdasági vezetőket is tájékoztatták a partnerkapcsolatban bekövetkezett változásokról. Ugy értem, nálunk volt a legkisebb ez az átmeneti probléma. Ez persze nem jelenti azt, hogy mindig mindenben egy véleményen voltunk.

— *Irtá-e már az ön elé terjesztett javaslatra, hogy „nem értek egyet”?*

— Nem, de végső döntésnél a véleményem, vagy az általam képviselt csoport javaslata nem egy olyan esetben megvalósult, amikor a gazdasági vezető a véleményegyeztetés előtt mást javasolt.

— *Mennyiben változott meg a csoport az elmúlt években?*

— Mindig voltak újjak, akikkel foglalkozni kellett. Akadnak, akik csak a saját problémáiknak adnak

hangot. Mások aktívan reagálnak a vállalati, üzemi problémákra. A bérnél sohasem lehet nyugvópontot érni. Egyik ember a másikkal összehasonlítja magát, és sajnos nem mindig önkritikusan. Nehezen értik meg, hogy alig változott bérrel többet kell dolgozni, nagyobbak az egyéni követelmények. A közügyek, a kis közösségek belső ügyei a korábbinál nagyobb aktivitást váltanak ki. A tagok megkövetelik, hogy a kérdéseikre választ kapjanak.

— *Miben segítette önt a bizalmi vetélkedő?*

— A tisztas helytállás gondolatával mentem a vetélkedőre. Mostoha körülmények között készültem — akkoriban újították fel a hétmeleteseket — és nem tudtam mindent átneézni. Most a bizalmiak továbbképzését tartom. A kiadott anyag mellé nagyon jól tudom használni a vetélkedő tapasztalatait.

— *Mint oktatónak mi a véleménye a bizalmiakról?*

— Nagy részük régi dolgozó, többségük régi bizalmi, úgy értem, nehezebb a dolguk, mint nekem — a gazdasági vezetővel való viszonyra gondolok. — Általánosságban azt mondhatom lelkesek, és ténylegesen megpróbálják képviselni csoportjuk érdekeit.

dr. Roiszné

MECSKEI Ercbányász

A Mecseki Ercbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő:

Kablár János

Szerkesztő:

Ragoncsa János

Szerkesztőség:

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Telefon: 15-851

Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja

a Baranya megyei

Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:

Braun Károly

Kiadóhivatal:

7601 Pécs, Hunyadi út 11.

Telefon: 15-000

MÉV Nyomda

7633 Pécs,

39-es dandár út 19.

Felelős vezető:

Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre

36 forint

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Az adott szó kötelez

Beszélgetés

a Kiváló körlet vezetőjével

A Vállalat kiváló brigádja az 50-es csapat tagjai Czebe László, Juhász Vince és Klovár Ferenc biztosítási munkát végeznek Csöndör László felvétele

A IV. sz. bányászati II-es körlete az 1979-ben végzett munkája révén kiérdemelte a Kiváló körlet megtszítelő címet. Eredményeiről, gondjairól és a jövő elképzeléseiről beszélgettem Lehoczky Mátyás körletvezetővel, aki készségesen választott a feltett kérdésekre.

— Mivel érte el a körlet, hogy már régóta az üzem legjobb körleteként emlegetik, melyek az eredmények objektív és szubjektív összetevői?

— Az üzem társadalmi vezetőségének támogatásával sikerült a körletvezetésnek olyan dolgozógardát kialakítani, akik munkájukat lelkiismeretes és odaadással végzik. A feladatok az egyes csapatokkal részletesen megbeszéljük, felmerülő problémákat kollektív bölcsességgel oldjuk meg. Csapatunk a IV-es és az V-ös szinten dolgoznak viszonylag jó ércesedési körülmények között, de a tervet is ehhez mérten kaptuk. Körletünkben alkalmaztuk elsőként az új tümbefejtéses módszert, amely további tökéletesítésc, eredményeink megszilárdítását, sőt fokozását jelenti.

— A XII. kongresszus tiszteletére volt-e valami különleges felajánlása a körletnek azon túl, hogy mindennapos munkájukat lelkiismeretes végzik?

— A körlet egy emberként csatlakozott az országos felhíváshoz. Büszkék vagyunk arra, hogy körletünk 15 csapatából 12 szocialista brigád kerül ki és nem egy közülük eredményes tevékenységével magára vonta az üzem, sőt a

vállalat gazdasági, politikai vezetőségének figyelmét.

— Melyik csapatok a legjobbak?

— Eredményeinkbe valamennyi csapat munkája beletartozik. Külön említést érdemelnek a 12-es, a 42-es, a 44-es, az 50-es és az 58-as csapatok. Ezeknél a csapatoknál, brigádoknál a legkevesebb a műszakról való távolmaradás és a szocialista brigádmozgalmában igen eredményesen helytállnak. Az 50-es brigád 1979-ben a Vállalat kiváló brigádja, a 12-es brigád az Üzem kiváló brigádja megtszítelő címet nyerte el.

— Hasonlóan eredményes munkájukhoz a jövőben milyen segítséget szeretnének kapni?

— Elsősorban technikai segítséget. Ismeretes, hogy csapatunk zöme „ferdepályás” szinten dolgozik és sokszor komoly gondot jelent az üres csillével való ellátás. Reméljük, hogy a munkaterületünkön kialakítandó „döntőbunker” említett gondjainkat enyhíteni fogja. Ugy érezzük, hogy erkölcsileg és anyagilag megbecsülnek bennünket, ezt szeretnénk a jövőben is megkapni. Nem titkoljuk, szeretnénk munkánkval a vállalat versenyzásáért elnyerni.

— A körlet eredményeiben miként látja személyes szerepét?

— Eredményeink kollektív munka gyümölcsei. A körletvezető csak a dolgozók támogatásával tud eredményt elérni, és ezen utóbbinak van a döntő szerepe. A körletvezető személye, sőt, az egész körletvezetés a munka megszervezésén és a munkafegyelem betartásán keresztül tudja a legnagyobb hatást kifejteni.

— Milyen a körlet egészének politikai-ideológiai arculata?

— Körletünkhöz tartozó dolgozók közül 32 fő párttag. Igen eredményes a párttagok tudatformáló és mozgósító tevékenysége. Kommunista műszakok szervezése elsősorban párttagok kezdeményezésére történik. Sok elvtársunk fontos párt- és társadalmi megbízatásokat lát el. Csak néhány példát említenék: Juhász Vince az üzem vb tagja, Raffai Mihály a megyei NEB-ben dolgozik, Berégszászi László a körlet pártvezetőségének, Hancsik Gábor a BDSZ ifjúsági bizottságának tagja.

Dolgozóink döntő többsége nemcsak a munkában, de a munkahelyen kívül is segítőkész, baráti viszonyban van egymással. Erről tanúskodnak az együttes országjárások, kirándulások és egyéb összejövetelek. Az igazi kollektív szellemhez ez is hozzátartozik.

Dr. Góbi János

Fejtsze, csákány, munkaruha... Gazdálkodunk?!

(1.)

Néha a sok is kevés, olykor a kevés is rengeteg, de van, amikor a kézzel fogható semmi okoz fejtörést. Röviden így is megfogalmazható az anyagbeszerzők, készletgazdálkodók gondja.

— Kézi- és forgácsoló szerszámokat hiába rendelünk, azokat az országban senki nem igazolja vissza — kezdi beszélgetésünket Kolszovszky Rudolf, az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetője —, így létbizonytalanságban vagyunk a visszaigazolások hiányában. Egyik legnagyobb gondunk ma az, hogy hol tudunk az országban 200-as szegyet szerezni, ugyanis a gyártó cég nem az országos igényeknek, hanem a saját kapacitásának megfelelően gyárt huzalszeget. Hasonló problémánk van a bányászfejszével és a csákánnyal is. A két pécsi bányavállalat első félévi bányászfejsze igényét csak 30 százalékban igazolta vissza a gyártó cég, de abból a jelen pillanatig egy darab sem érkezett meg. Természetesen más forrásból biztosítani igyekszünk a bányászoknak ezt az igen fontos kézi szerszámot — mondja a főosztályvezető.

— Gondolom, azért az elmondottakkal nem merülnek ki gondjaik?

— Szó se róla. Több anyagféleségben jelentős gondjaink vannak, így a munkaruházi termékek, ezen belül a bőrtalpú bakancs, ing és alsónadrág ma országos hiány. Ugyan így problémát okoz egyes szerárak, vasalások, zárak hiánya is.

— Ha már a hiányokról beszélünk, előfordul még a túlbiztosításra való törekvés?

— Egyes üzemekben a tervezés során tapasztalható még. Reméljük, hogy a kellő tervezési gyakorlat kialakulásával egyre pontosabb tervezéssel az igények figyelmes felméréseivel a tervünk mind tökéletesebb lesz. A rendszeresen fogyó anyagok területén, az üzemi tételesen és csoportosan megtervezett anyag, valamint a törzskészlet alkotja egy éves anyagbeszerzés keretét. Az üzemi igénylések terén csak az üzemi igény kerül a vállalatnál beszerzésre. Természetesen szükséges időnként a normalizált szint feletti vásárlás. Ennek fő oka, hogy több anyagféleségben nem folyamatos a piaci kínálat, így egyes anyagokat csak bizonyos időpontban lehet megvásárolni. Jelen pillanatban ilyen anyagok a különféle méretű huzalszegek, elektródák, különböző szerszámok, de sorolhatnám még.

— Maradjunk még a hiányokról, a készletek túlbiztosításáról. Készült-e a költségtervvel összhangban levő anyagfelhasználási terv?

— Vállalatunknál 1980. január 2-án kiadásra került a Készletgazdálkodási és anyagellátási szabályzat. Ez többek között tartalmazza az anyagszükséglet tervezését, mely két lépcsőben történik. A tárgyévét megelőző év harmadik negyedévében előtervezést, majd a tárgyévét megelőző év utolsó hónapjában a vállalati szakmai terv részeként. Az 1980. évi anyagfelhasználási terv minden üzemben és így a vállalatnál is a vállalati önköltséggel összhangban készült el. A tervben tételesen és csoportosan — tehát mennyiségben és értékben — a vállalati összes anyagfelhasználás 72 százalékát terveztük meg. A tervezés alapján a szüksé-

ges anyagokat az Anyag- és áruforgalmi főosztály fogja biztosítani. Amennyiben az üzemek többet terveznek a szükségesnél, úgy a vállalatnál túlkészletezés lesz, amennyiben azonban a szükségesnél kevesebbet, úgy bizonyos anyagokban hiányok lesznek. Ugy vélem, hogy a tervezés pontossága igen lényeges, hiszen a vállalatnál felhasználandó anyagokat a külső szállító cégektől 120—190 nappal a felhasználási időpont előtt kell megrendelni.

— Jelenleg is vannak felesleges készletek és, ha igen, miért?

— Vannak. A felesleges és inkurrens készletek keletkezése egy bizonyos értelemben a termelés elmaradása miatt. Ennek oka az, hogy a technika, a technológia állandóan fejlődik, új gépeket, berendezéseket állítanak üzembe. Egyes gépeket, berendezéseket pedig természetesen a termelésből kivonnak. Ezekhez a gépekhez, berendezésekhez különféle anyagok, alkatrészek kellenek, melyek azonban így már felhasználásra nem kerülnek. Az, hogy a felesleges és inkurrens készletek keletkezésének mi az elfogadható normája? Nos, ezen lehet vitatkozni, de vállalatunknál ez jelenleg az összes anyagfelhasználás 0,5—0,8 százalékát teszi ki. Feladatunk: körültekintőbb, gondosabb munkával ezen mértéket csökkenteni.

— Mi a sorsa az ilyen, csupán helyet foglaló készleteknek?

— Ezeket igyekszünk értékesíteni, de amennyiben ez nem sikerül, úgy egy-másfél éven belül selejtezésre kerülnek.

— Az így kidobott anyagok, vagy kevés?

— Forintban jelentős, de százalékban, mint előbb már mondtam, kevés.

— Az ilyen felesleges és inkurrens cikkek nemcsak nálunk keletkeznek. Más vállalatok hasonló ilyen készletekből időnként mi is vásárolunk?

— Különböző vállalatoktól szinte naponta érkeznek be ilyen készleteket tartalmazó listák. Ezek az ellátási csoportvezetőknél rendelkezésre állnak és természetesen, hogy amennyiben olyan anyagra van szükségünk, amely a listán szerepel, az illető vállalatot megpróbáljuk beszerezni. Sajnos csak megpróbáljuk, mert sokszor előfordul, hogy ha közel hasonló, vagy helyettesítő anyagról van szó, amíg az üzem igenlő válasza megérkezik, a megvásárolandó anyagot közben másnak már eladják.

Hát igen. A pontosság, mint a megrendelő, mint a szállító részéről lenne a legfontosabb a készletek megrendeléskor. Persze ez is kevés, ha előfordulnak olyan anyagok, amelyeket senki, vagy csak igen kis tételben gyártanak. Valamit pedig tenni kell.

Veress T.

Mi van a föld mélyében?

A geológusok vizsgálják a Balti-pajzsot

A Kola-félszigeten, Zapoljarnij város közelében, érdekes tudományos-műszaki kísérlet folyik. Ott készül az a rendkívül mély kutatófúrás, amelynek segítségével a földkéreg egyik legöregebb képződményét, a Balti-pajzsot vizsgálják.

Nyáron már mélyebbre hatoltak, mint a föld eddigi legmélyebb fúrásai, elérték a 9670 métert. Sok fontos adatot nyertek bolygónk keletkezéséről, felépítéséről és koráról, a földrétegek és az óceánok keletkezéséről. Korábban azt tartották, hogy a Balti-pajzs közetin áthatolva 100 méterenként 1 Celsius fokkal emelkedik a hőmérséklet. Kiderült azonban, hogy ez a tétel csak 3 kilométer mélységgig érvényes, azután csaknem kétszer olyan gyorsan emelkedik a közetek hőmérséklete, 7263 méterrel például a várt 72 Cel-

sus fok helyett már 120 fokot mértek.

Ez a tudományos információ arra készítette a szakembereket, hogy felülvizsgálják a kontinentális típusú földkéreg felépítéséről vallott nézeteket, és más szempontból közelítsék meg az ásványi kincsek kutatásának kérdését. Érdekes anyag gyűlt már össze az erőképződés mechanizmusának feltárására is.

A Kola félszigetével egyidőben hasonlóan mély kutatófúrást végeznek az azerbajdzsáni Szaatli város közelében. Itt komplex kutatások keretében, a földkéreg viszonylag fiatal részén a mélyrétegek fizikáját, geológiai felépítését vizsgálják és átértékelik az újabb lelőhelyek felkutatásának távlatait.

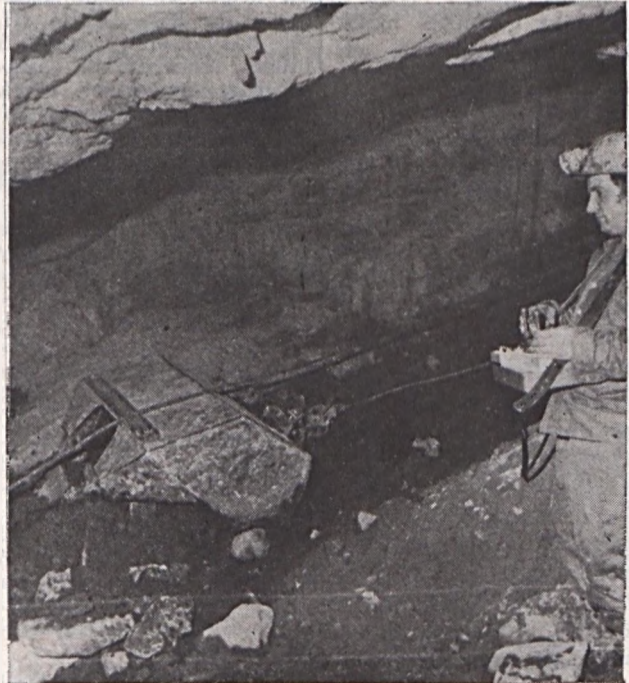
(APN)

Távírányítássalüzemelő szkréper

1980. január első napjaitól kezdve a IV. sz. bányászati üzem egyik fejtésében, az 5-ös csapaton a szkréper távírányítással üzemel. Az elektropneumatikus rendszerű megoldás Bognár Lajos és Kantler Ferenc terve alapján, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem gépészeti üzemegységénél készült el.

A távírányítási rendszer fő részei: a vezérlő szekrény, vezérlőpult és a működtető munkahengerek. A távírányítás újszerű megoldása már alapelveiben is eltér az eddigi sikertelen próbálkozásoktól.

A berendezés elterjedésével megoldódna az úgynevezett „vak szkréperezés” problémája és dolgozóink számára fizikailag is könnyebb lenne a szkréper-szállítás.

Csőndör László felvétele

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A IV. sz. bányüzem dolgozóinak közlekedéssel kapcsolatban a következőket kérik: 1. Kertvárosból indítsanak munkásjáratú autóbust. 2. Egyes munkásjáratok a Szigeti úton közlekedjenek. 3. Az üzemi járatok oda-vissza álljanak meg a Megyeri út-József Attila út kereszteződésében. 4. Az Olimpia környékén az üzemi járatoknak is legyen megállóhelye. 5. A 19-es járat álljon meg Kertvárosban a 39-es autóbusz végállomásánál is.

A kérdésekre dr. Kiss Elemér, a Volán 12. sz. Vállalat személyforgalmi üzemigazgatója válaszolt:

1. A 19-es járat olyan sűrű, hogy közvetlen csatlakozási lehetőség van a III. kerületi autóbusz-végállomáson mindegyik bányüzem felé. Az üzemek különböző munkakezdése miatt kihasználható autóbusz-járatokat nem lehet Kertvárosból indítani. A kertvárosi autóbusz-pályaudvar szűk területe miatt nem tudunk olyan forgalmi csomópontot kialakítani, ami a távolsági járatokat is be tudná fogadni.

2. Egységs útvonali és forgalmi rendszer szerint tudunk csak közlekedni. A Szigeti úton lakók részére a III. kerületi közlekedési csomóponton megfelelő átszállást biztosítunk.

3. A Megyeri út-József Attila út kereszteződésben lévő megállóval kapcsolatban: ideiglenes útirány a jelenlegi, ami a felüljáró elkészültével megszűnik. Így új leálló öblöt nem lehet kialakítani, a jelenlegi pedig csak a városi forgalmat képes ellátni.

4. Az Olimpia étterem közelében két megállóhely van, az egyik a 39-es dandár úton (a hétemeletes házaknál), a másik pedig a III. kerületi végállomáson. Egy közbelső megállóhely létesítése indokolatlan. De közlekedésbiztonsági okok miatt sem lehetséges ilyen nagyforgalmú úton az út kanyarulatában megfelelő megállóhely kialakítani.

5. A 19-es járat meg fog állni a 39-es busz végállomása közelében, amint a munkát alatti álló megállóhely műszaki átadása megtörténik.

2. A Kutató-mélyfúró üzem dolgozóit kifogásolják, hogy a központi irodaházban délutántól késő estig égnek a lámpák. Az energiatakarékosság oda is vonatkozik.

A felvetésre Bimbó József szociális igazgató válaszolt:

— Az irodaház takarítása a munkaidő befejezése után folyamatosan történik, de akkor világítás csak azokban a helyiségekben van, ahol a takarító személyzet éppen dolgozik. A helyiségek nagyságától és a takarító személyzet létszámától függően valóban úgy tűnik, hogy a világítás felesleges, ami pedig a biztonságos munkavégzéshez feltétlenül szükséges.

Tapasztalatcsere-látogatás a III. számú bányüzemben

Vállalatunk és a Pécsi Bányaiipari Technikum kapcsolata többéves múltra tekinthet vissza. E kapcsolat keretén belül került sor a IV. évfolyam hallgatói részére szervezett bányalátogatásra, melyet a III. sz. bányüzemben tették március elején.

A tanulókat elkísérte Mányó Mihály igazgató is. Az üzem vezetője és főmérnöke tájékoztatta a vendégeket a műszaki fejlesztésről, a bányaművelési módokról, műszaki problémáinkról, majd a tanu-

lók bányajáráson vettek részt, s a helyszínen tanulmányozhatták az elmondottakat.

Csizmadia Lajos mérnök-tanár igen hasznosnak minősítette a tapasztalatokat, hiszen a hallgatók a könyvből tanultakat most kézzelfogható közelségből láthatták.

A mostani látogatás vizsgálatára volt annak a tapasztalatcsereének, melyet vállalatunk tanulóit tették a közelmúltban Kossuth-bányüzemben.

Nagy Sándor

Sikeres alkotások Munkás-ábrázolás

Az elmúlt évek három hasonló címen meghirdetett fotópályázatának legsikeresebb alkotásait láthatuk március 10-24-ig a Ságvári Endre Művelődési Ház kiállító helyiségében.

Vállalatunk fotózást kedvelő dolgozóit és szocialista brigádjai a pályázatok mindegyikére több mint száz alkotást küldtek be, melyek közül a bemutatásra kerülő hatvan fotó kiválasztása nem kis gondot okozott a zsűrinek. A felhívások olyan alkotások készítésére buzdítottak, melyek az embert és a termelő munkát, annak szépségeit és nehézségeit a fényképezés eszközeivel sokoldalúan és hitelesen képesek ábrázolni.

A negyven amatőr — vállalati dolgozó — kiállított képein e témák világosan, közérthetően, művészi kivitelben fogalmazódtak meg. Kiss László (II. sz. bányüzem) rendkívül hiteles emberközeli, őszinte bányászportrékat, Pirók Zoltán (IV. sz. bányüzem) az eleven munkát tükröző igen jól komponált fotókat állított ki. Nagy Sándor (II. sz. bányüzem) Nemzedékek című képe merész kompozíciójú, mely emberi gondolatokat sugároz. Külön említést érdemel Bihari László (IV. sz. bányüzem) A város peremén című szociográfiai indíttatású sorozata. Undi László (III. sz. bányüzem) Vasárnap délután című sorozatában a felszabadulási emlékmű lírai feldolgozásával ért el szép sikereket. Tündök Erzsébet művészi megformálása Korongozó című sorozata, Kercza László Csorgókútja csztétkal értékeket feltáró, kitűnő munkák.

Somogyi János (Kísérleti kutatási és automatizálási

üzem) Galambok című képe a szabadság és a rablás szimbolikus kontrasztját használta fel a képépítésben.

Feltétlen említést érdemelnek még azok a szerzők, akik eddig valamilyen Munkásábrázolás pályázaton indultak és a díjazottak között szerepeltek: Tér István (Kutató-mélyfúró üzem), Czudar Sándor és Szerdahelyi György (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem). Rangot kivívó fotómunkájuk és lelkesedésük mindenképpen példamutató a többi fotóstárs előtt. A fotoszakkör ebben az évben Munkásélet címmel hirdeti majd meg pályázatát, mely lehetővé teszi e témakör kiszélesítését, a család, a gyerekek, környezetünk hasonló ábrázolását.

Az áprilisban kezdődő fotósoknak szervezett tanfolyam résztvevői között is remélhetőleg akadnak majd olyan tehetséges amatőrök, akik e népszerű művészeti ág népes táborát tovább gyarapítják.

dr. Roisz Andrásné

Találkozásom József Attilával

Rövidnadrágos, leverítérdű kölyök lehettem, úgy 12 éves, amikor Gábor barátom — akivel kéthetente verekedtünk — felhívta a figyelmemet a Flóra, csinaljunk gyereket című versre. Egy kitépelt könyvlapon rejtegette a tolltartója belésében. A foszlottszelű papírdarabka kézről kézre járt az osztályban, mint a fiúk féltve őrzött titka.

En buktam le vele, tízpercben. Az ügyeletes tanár hívogató uja felé sompolyogva azon törtem a fejem, hogy Winnetou ilyen helyzetben villámgyorsan lenyelne a terhelő bizonyítékot. Reszkető kezekkel nyújtottam át a meggyötört papírdarabkát. A tanár végignézett rajtam és szó nélkül zsebre vágta a bűnjelet. Igazgatói intó, verés otthon — döntött a következményekről a megszeppent osztálytársak tanácsa. Nem lett igazuk.

Szederkényi „tanár bácsi” (ma a Jelenkor főszerkesztője) behozott a magyarórára egy verseskötetet, s kezembe adta:

— Olvasd fel kisfiam, hangosan ezt a verset! — Hazám,

és én ijedten — büntetéstől, intótól félve — botladozó nyelvvvel elkezdtem:

„Az éjjel hazafelé mentem / éreztem, bárszony nesz inog, / a szellőzködő lágy melegben / tapsikoltak a jázminok.”

A büntetésből semmi nem lett. Megtudtuk, hogy ugyanaz a költő írta mind a két verset: József Attila. Ugyanaz, aki az Altatóval is megajándékozott bennünket. És mi, 12 éves lurkók, akik tűzoltók lehettünk még, vagy katonák, vadakat terelő juhászok: rácsodálkoztunk hirtelen egy — a mesénél is színesebb és mélyebb — világra, az emberi élet sokarcú valóságára.

József Attila azóta is elkísért. Ahogy múltak az évek, mindig más-más ol-

dalról értettem meg művészetének teljességét. Hányszor „kölcsonöztem el” Oda című versének utolsó két versszakát, hogy a lányok fülébe súgva megkoronázzam ügyellen szerelmi vallomáson. Hányszor csodálkoztam, hogy már régen ismerem az újonnan tanult filozófiai, vagy közgazdasági fogalmat József Attila verséből. A költő betartotta ígéretét:

„En egész népemet fogom nem középiskolás fokon tanítani!”

Proletárköltő volt. Művészetében egységgé ötvöződött a legszemélyesebb emberi érzelem és az általa megszemélyesült osztálytudat. Új társadalmat, új rendet hirdetett embertelen korában.

„Mig megvilágosul gyönyörű / képességünk, a rend, / mellyel az elme tudomásul veszi / a véges végtelent, / a termelési erőket odakint s az / ősz-tönöket idebent...”

Hetvenöt éve született. Fiatal testét szétaposta idétlen és értetlen kora, mégis itt él közöttünk. Művészetével felkészülten vár a fiainkkal és unokáinkkal történő új találkozásokra. Köszöntünk József Attila Tanár Úr!

Zsikó János

Hiánycikk-e a hiánycikk?

Ellenőrző körúton

Első találkozásunk Mohácson volt, a hagyományos búsójáráson. Akkor 27 ellenőr járta a várost a Mecseki Ércbányászati Vállalat megbízásából. Mérték az italokat, vásárolták a pecsenysütőknél, bábosoknál, cukrászoknál és ezek a vásárlások nem mindig állták ki a próbát. Más szóval, csúnyán megakarták károsítani a vásárlókat. Ne részletezzük, mert az eljárás már ügyi folyamatban van azok ellen, akik többet számoltak, vagy kevesebbet mérték.

Lényegében arról van szó, hogy az ércbányászoknál, a szakszervezeti bizottság megbízásából jelenleg 91 társadalmi ellenőr járja a várost.

Nemrégiben értékelték ennek a nagy közösségnek a munkáját. Szó volt itt a szakszervezetről, az ellenőrzés hatékonyságáról, meg az oktatásról. Nem véletlenül nézik az ellenőrök, hogy van-e a raktárban abból az árucikkből, amit a vásárló mindig siet és csak a konyhában számolja mit kapott a pénzéért. Az ellenőrök vizsgálatai alapján bizonyítható, hogy

előfordulnak 12 forintos és 32 forintos túlszámlázók is. Az eladók többsége becsülettel végzi munkáját. Ezt el kell ismerni.

Az árdrágítás azonban már nem közömbös egy vásárlónak sem. Olyan károsításról van szó, mely már bűnügyi eljárást von maga után.

Mi az ellenőrök további feladata?

Nézzék meg, hogy a hiánycikk valóban hiánycikk-e? Mesterségesen senki ne okozzon hiányt. Nézzék meg a raktárakat, az áru érkezését, árusítási idejét. Ebből már minden összeáll. Vizsgálni kell, hogy a hiánycikkéből a szállító vállalat teljesítette-e szerződéses kötelezettségét? Élt-e a fogadó vállalat a törvényes kötbérrajoggal?

Lényegében arról van szó, hogy minőségi változásnak kell bekövetkeznie az ellenőrzésben. A vásárlók is azt várják, hogy az ellenőrök igényesebbek legyenek saját munkájukkal. Ne az ellenőrzések számát növeljék, hanem annak minőségét, gondosságát.

Lipóczy József

A Ságvári Endre Művelődési Ház áprilisi programjából

10-én 16 órakor: Munkásakadémia. Előadó: Pozsgai Miklós. A szocialista brigádok a művelődésért.

11-én 17 órakor: II. sz. bányüzem szocialista brigád klubestje. Vendégünk: Békés Sándor, az MTV pécsi körzeti stúdiójának vezetője.

Pályaválasztási klub

11-én 16 órakor: Az állategészségőr és mezőgazdasági áruforgalmi pályák.

A Hazafias Népront Városi Bizottsága, a Pécsi Tanárképző Főiskola Irodalomtudományi tanszéke és a Ságvári Endre Művelődési Ház közös rendezvényei József Attila születésének 75. évfordulója és a költészet napja alkalmából:

8-án a Ságvári stúdió galériájában József Attila emlékkiállítás.

Művelődjünk, szótalkozzunk

8-án 17 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház 4. sz. termében a Pécsi Tanárképző Főiskola hallgatóinak szavalóversenye.

10-én 16 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében Munkásakadémia előadása előtt József Attila versek hangzanak el.

10-én 16 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház 4. sz. termében Az emberi lehetőségek határai (József Attila életútja). Előadó: Bókay Antal, a PTF adjunktusa. Házigazda: a József Attila szocialista brigád.

11-én 15 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében A város peremén — tegnap és ma. Rendhagyó irodalmi óra az uránvárosi általános iskolák felsőtagozatos tanulóinak. Közreműköd-

nek: Bertók László és Galambosi László költők, valamint a PTF szavalóversenyének helyezettjei.

15-én 18 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház színháztermében Jöjj el szabadság címmel József Attila emlékest. Ünnepi megemlékezést dr. Nemes István tanszékvezető főiskolai tanár mond. Felépnek a Pécsi Nemzeti Színház művészei, a Székiáltó együttes és a Pécsi Tanárképző Főiskola hallgatói.

Híftő esték a Ságváriban

8-án 19 órakor: Ismét Karády! Karády-dalok, sanzonok Karády Judit, a Szegedi Nemzeti Színház művésznőjének előadásában. Közreműködik Halász Miklós. Belépődíj 20 forint.

14-én 19 órakor: Hangverseny a Magyar Néphadsereg Központi Zenekara és a MEV Koncert-fúvószenekara közreműködésével. Vezényel Auth Henrik, Odry Árpád, Apáthy Árpád. Belépődíj: 10 forint.

Négy műszak helyett négy óra

Akad még újítási lehetőség

Az üzemek közötti újítási versenyben az Ércdúsító üzem is versenydíjat kapott. A versenyben az egyéni újítók közül is innen érték el a legtöbben a kitűzött szintet, illetve azon felüli eredményt. Őtük közül most Storcz László lakatos csoportvezetővel és Auth Attila maróssal beszélgetünk.

— Miben látják az újítási versenyben elért jó eredményüket?

— Az újítási tevékenységhez — válaszol a csoportvezető — nem elégséges az újító, s az esetleges lehetőség. Igen sok függ a gazdasági és műszaki vezetők hozzáállásától. Minkeztől ösztönöznek az újítási „kedvesinálásra”, meghatározzák a brigádmunkában is fontos szerepet kapó ez a tevékenység.

— Mióta foglalkoznak újítással?

Storcz László: Az üzemnél 1962 óta dolgozom, s a hatvanas évek végén maradtam be az első újításhoz. Azóta évente egy-két munkavédelmi, vagy magán- vagy munkát megkönnyítő, gyorsító újítással mindig előállok.

Auth Attila: Én nem mondhatok ilyen szépeket — mondja a fiatal marós — később is jöttem az üzembe, mint Lacj bácsi és az újítómozgalomban is csak három éve veszek részt. De azért van már jó néhány elfogadott, hasznosított újításom. A legjelentősebb? Az üzemben oly sok helyen megtalálható szállítószalagok görgőinek tengelyeit én gyártom. Ehhez készítettem egy tengelybefogót, mely temelékenyebb teszi a munkámat, s nagyrészt kizárja az esetleges selejt gyártását. Ugyanennek a munkának a további megkönnyítéséhez készítettem egy sorjáztót. Így felszabadult egy ember, s már ez is valami.

Storcz László: Nekem is van olyan megvalósult munkám, melynek örülök. A golyósmalmok ürtítésének, s töltésének meggyorsítását sikerült könnyűvé tennem, kiküszöbölve a nehéz fizikai munkát. Az örlőgolyókat kézzel, állandóan számolva a baleseti veszéllyel kellett ki-be rakni. Ez egy malomnál 34 tonna kétszeri megmozgatását jelentette, s ez 6-8 ember négy műszakjába került. Most az örlőgolyók konténerbe kerülnek, s így az ürtítés mintegy három órát vesz igénybe. Ugyanakkor a visszatöltés egy óra alatt elvégezhető, két ember munkájával, daru segítségével.

— Ha jól számolok, így több mint három műszak, s 4-6 ember felszabadult

a fárasztó munka alól. Ezek szerint ön most gazdag ember?

Nevet egy jófűt.

— Kétezer forint eszmei díj ütötte a markomat. De komolyra fordítva a szót, én nem kalkuláltam, hogy ez az üzemnek mennyi megtakarítást jelent. Egy percig sem fordult meg a fejemben, hogy mennyi pénzt is teszek majd zsebre? Amikor az újítást kipróbáltuk, én örültem a legjobban, hogy milyen könnyen, s gyorsan megy így a munka, és sikerült a csoportom munkáján segítenem.

— Ezekkel azt is kimondja, hogy az újítók nem a pénzért gondolkodnak?

— Kimondom, de mennyire! Nézzé, nálunk az üzemben a gépek nagy része elöregedett. Egyre többet kell őket javítani. A sok javítás meg igazán magával hozza, hogy előbb vagy utóbb valaki valamit ésszerűsít, célszámot készít, mintegy a munkáját könnyítendő. Így újítási tevékenységet is végez. Nálunk ez legalább is ilyen természetesen történik.

— Mi sem csináljuk másként — folytatja Auth Attila — s engem sem az átlagosan 400-800 forint újítási díj készletet töprengésre. Egyáltalán nem mindegy, hogy mondjuk egy célszámokkal könnyebben végzem, azaz végzük a munkánkat. Ugy értem, magunkkal szúrnanék ki, ha adott lenne a megoldás, s nem élnénk vele. Az eszmei díj jó, hogy van, de semmi esetleg sem azért újítunk.

— Ha ez így igaz, akkor viszont mint az üzemnél, mint a vállalatnál kevesen újítanak.

— Nem mindenki egyforma, s nem tekinti az üzemet sajátjának. Gondolom, mindenkinek jobban oda kellene figyelnie a munkájára, a körülötte történetekre. Biztos, hogy sok helyütt akad még ésszerűsítési, újítási lehetőség.

— Ez így igaz — folytatja a gondolatot Storcz László —, s hadd mondjak erre egy példát. Az egyik munkatársam felfigyelt arra, hogy rengeteg elhasznált csavart dobunk ki a személtbe, mert elkorrodálnak. Ezért készített egy csavarfelújító gépet, mellyel a csavarok igen jelentős részét azóta sikerült felújítanunk. Az üzemegység így jelentős összeget megtakarít, melynek egy részét aztán mozgóbéreként felhasználják. Szóval, a társam figyelt, majd szerkesztett egy gépet. Ennyi történet, s ő sem a pénzt leste.

Veress Tamás

KISZ-küldöttgyűlések, taggyűlések

IV. számú bányüzem

Tavasszal különösen megélnék a KISZ munkája, hiszen ilyenkor számolnak be az alapszervezetek az éves tevékenységükről és választják meg a következő évre a vezetőséget.

Az alapszervezeti választások után március elején került sor a IV. sz. bányüzem KISZ küldöttgyűlésére, ahol értékelték az üzemi KISZ-szervezet éves munkáját. A küldöttgyűlésen részt vett Varga László és Gyulai Sándor, KISZ Baranya megyei Bizottságának titkára, illetve ifjúmunkás felelőse.

Az írásban kiadott beszámolót Solty László, az üzemi KISZ-szervezet titkára egészítette ki szóban, majd ezek után került sor a beszámoló feletti vitára. A hozzászólók sok értékes gondolattal egészítették ki a beszámolót, szóltak a problémákról és néhány igen értékes javaslat hangzott el a jövőre vonatkozóan. Ezek közül is kiemelkedő Laczkó László javaslata, hogy a küldöttgyűlést vitassa meg és fogadja el, hogy a IV. sz. bányüzem KISZ-szervezete vállaljon védnökséget az V. sz. bányüzemi beruházások felett.

Mészáros István, a vállalati KISZ-bizottság titkára ismertette a vállalati KISZ-bizottság állásfoglalását. Elmondta, hogy az üzem fiataljai jó munkát végeztek. Ezt bizonyítja az is, hogy a 71-es ifjúsági szocialista brigád KISZ-díjban részesült.

Utolsó napirendként került sor az új vezetőség megválasztására. Titkárnak ismét Solty Lászlót választották meg.

Weszl László

III. számú bányüzem, gépészeti alapszervezet

A III. sz. bányüzem gépészeti KISZ-alapszervezete fiataljai is a közelgő évben tartották meg taggyűlésüket. A vezetőség beszámolója jól tükrözte az elért eredményeket és a még meglévő hiányosságokat.

A 33 fős alapszervezet jól tervezett akcióprogram és üléstervezet alapján dolgozott. A vezetőség reszortjai az előző évinél is eredményesebben munkálkodtak. Jellemző volt a testület munkájára a tervszerűség, a kollektivitás és a reszort szerinti munkavégzés.

A beszámolóból és az üzemi vezetőség minősítéséből egyértelműen kitűnt, hogy az alapszervezet vezetősége jó munkamódszert, munkastílust alakított ki, ami elősegítette a mozgalmi év során az előrelépést.

A gépészeti fiatalok tevékenységéből jónéhány területet ki lehet emelni, így pl.: igen kiemelkedő az Ifjú Gárda szervezetségük. Üzem szinten a legtöbb fiatalnak ők adtak IG-megbízást. De említhetjük a társadalmi munka — ezen belül is a színesfém-gyűjtési akció — megszervezését, irányítását az erre való kiemelkedő mozgósítást. A KISZ-tagépítésre is nagy gondot fordítottak.

Mint a legtöbb alapszervezetnél, náluk is a sportrendezvények a legnépszerűbbek. Ennek ellenére feladatuként szabták önmaguknak a sport- és szabadidős tevékenység terén való előrelépést.

A fiatalok a jövőben is részt kívánnak venni részlegük gazdasági feladatainak teljesítéséből. Ez a

tenniakarás — ahogy Köröndi Béla alapszervi KISZ-titkár fogalmazott — eddig is jellemzője volt a gépészeti fiataloknak. Így természetes, hogy a kissek munkában való helytállására továbbra is számít a részlegvezetés.

A pártalapszervezet cselekvési programjában megfogalmazott tennivalók szintén feltételezik és elvárják ezt a helytállást. A programot a fiatalokkal ismertetik, számításba veszik a véleményüket és egyeztetik az elképzeléseket. Ennek a jó együttműködésnek köszönhető, hogy minden fiatal tudja nemcsak a részleg, hanem az egyéni feladatát is.

Összeségében tehát eredményes mozgalmi évet zártak a fiatalok. Szívesen tevékenységükért elnyerték a KISZ KB Dicsőítő Oklevelét, ami nem elbizakodottságra, hanem további erőfeszítésekre ösztönzi őket. Ilyen szellemben nyilatkoztak ugyanis mindazok, akik véleményét mondták a végzett munkáról és a további feladatokról.

A taggyűlés — melyen Hrisztov B. Iván, a vállalati KISZ-bizottság képviselője is részt vett — minden alapszervezeti tag munkáját pozitívan értékelte és tagságukat egy újabb esztendőre meghosszabbította.

Ezt követően titkárt, vezetőséget és küldötteket választottak a fiatalok. Alapszervezeti titkárként ismét Köröndi Béla kapott bizalmat.

Baumann József

Szolgáltató üzem

A Szolgáltató üzem fiataljai március 4-én zárták az elmúlt mozgalmi évet, amely tartalmas és igen eredményes munkával telt el.

Morvay Nándor, az üzemi KISZ-szervezet titkára beszámolójában kiemelte azokat a jelenségeket, amelyek lényeges változást hoztak a korábbi évekhez képest. Javult a KISZ-mozgalom szervezetsége, bővültek az alapszervezetek kapcsolatai is. Figyelemre méltó a társadalmi munkaalkalmakban való részvétel, valamint a Vedd észre, tedd szóval! mozgalomban mutatott aktivitás. Kiemelkedő sikereket ért el az üzem fiataljai a sportrendezvényeken, emellett más szabadidős program szervezésével, az irodalmi vetélkedőn elért jó eredménnyel is hozzájárultak ahhoz, hogy második alkalommal kiérdemeljék a KISZ KB Kiváló KISZ-szervezet zászlója címet.

Kisdaróczi János, az üzemi pártbizottság titkára hozzászólásában igen jónak minősítette a KISZ-vezetőség munkáját, de hiányolta az alapszervezetek tevékenységében az önállóságot, kezdeményező-készséget. Ezt a problémát a vita során több hozzászóló is felvetette.

A vállalati KISZ-bizottság értékelése szerint, amelyet Hagyó Árpád, a II. sz. bányüzem KISZ-titkára ismertetett, az üzemi KISZ-élet dinamikus fejlődik, a további javulást a szélesebb tömegek mozgátsával, az FMKT munkájának erősítésével kell elérni. A beszámolót tíz hozzászóló egészítette ki véleményével, ezek között javaslatok hangzottak el a választási ciklusok meghosszabbítására, az akcióprogram-tervek jobb időbeli koordinálására. A küldöttek közül többen kiemelték a termelési segítő mozgalmak jelentőségét, kérve a gazdasági vezetőket a még eredményesebb munka ösztönzésére.

A beszámoló és a kiegészítések elfogadása után a küldöttgyűlés megválasztotta az új vezetőséget és a vállalati küldötteket.

Koós Miklós

Nőnap jutalomutazás a Magas-Tátrában

Jól éreztük magunkat

Vállalatunktól a nemzetközi nőnap alkalmával 30 nő dolgozó vett részt március 5-9-ig 5 napos jutalomutazáson Csehszlovákiában. Első állomásként megnéztük a krasznahorkai vár szomszédságában levő Andrassy-mauzóleumot. A világ minden tájáról származó, különböző színű márványlapokból alkotott, térhatású mozaik oltárkép és az arany mozaikkal gazdagon díszített kupola olasz mesterek munkája.

Autóbuszunk délután már a „Szlovák paradicsom” hegyei között haladt észak felé, Tátralomnicra, ahol az EURO-CAMP FICC-ben volt a szállásunk. Négyágyas, összkomfortos szobákban laktunk. Másnap reggel után egésznapos kirándulásra indultunk a Csorba tóhoz. A Magas-Tátra lábánál bőföde tevesücsök mellett vezetett az utunk. Idegenvezetőnk minden híresebb

csücsről tudott egy-egy legendát, mesélt a hegység keletkezéséről, a Tátra szépségeiről és veszélyeiről. A Csorba tó körüli séta után megnéztük a sziklás csücsök és a tarkaruhás szelők közé mi is sorbaálltunk, hogy lanovkával felmehessünk a Solisko 1836 méter magas csücsőre. Gyönyörű volt a sziklák közötti a tó körüli szállodákra, a fenyőerdőkre és egyre feljebb haladva már csak a havas csücsök emelkedtek ki a szinte valóságzerűen kék háttérből. A következő nap Otátrafűred sajátos hangulatú, régi szállodái között sétáltunk, Tátralomnicon a Tátrai Nemzeti Parkmúzeumban a Tátra nő-

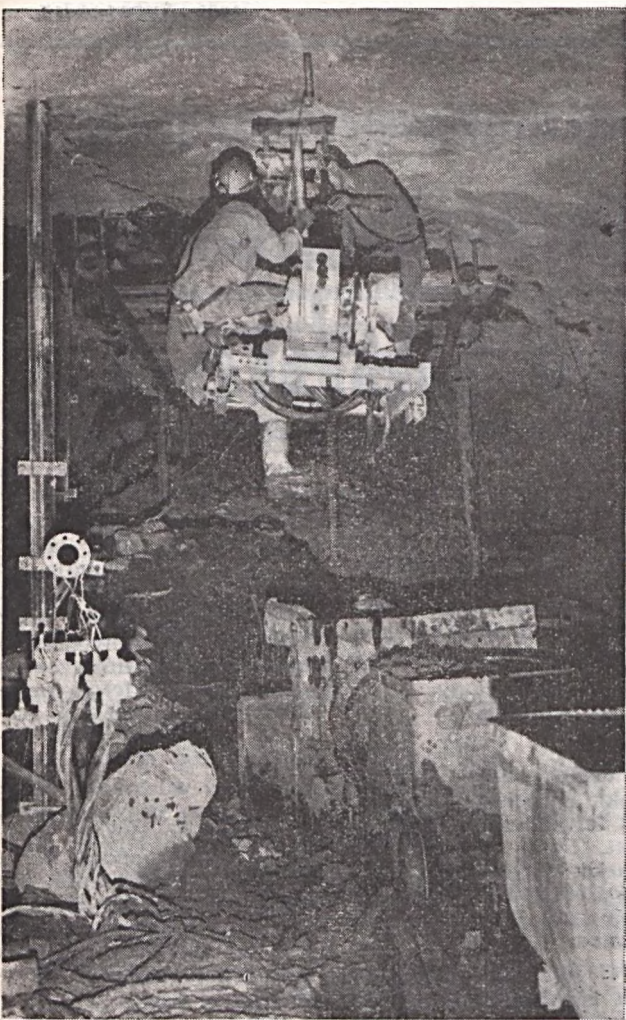
vény- és állatvilágát, a tátrai emberek életét, népviseletét bemutató kiállítást tekintettük meg.

Március 8-án reggel nagy hőésében indultunk Késmárkra, ahol a Tőkölly-mauzóleumot néztük meg. Lőcsén a Jakabtemplomban megcsodáltuk Pál mester remekművét, a híres szárnycsillárt. A lőcsel város háza alatt „A fekete város”-t idéztük.

A kirándulásról hazatérve ünnepl vacsorát kaptunk, ahol a csoport hölgytagjait az idegenvezető köszöntötte a nemzetközi nőnap alkalmából. Hamarosan kiderült, hogy a zenekar magyar dallamokat is ismer, így aztán magyar ének

és zeneszótól lett hangos a környék. Másnap búcsút vettünk a Tátrától és elindultunk hazafelé. Ut közben a Cserkvice Hágónál még nagy hőcsatát rendeztek a vállalkozóbb szelleműek. Besztercebányán megnéztük a főtér műemlék épületét és ebéd után folytattuk utunkat Zólyomon át Parassapuszta felé. Újra Magyarországra érve már mindenki szeretett volna minél előbb otthon lenni. Sokat meséltünk a Tátrában töltött napokról és, ha csak lehet, újra elmegyünk, hiszen a Magas-Tátra télen is, nyáron is gyönyörű.

CZAKÓNE

A IV. sz. bányüzem 71-es csapata visszaszereli a feltöréshajtó gépet Csünder László felvétele

MECSEKI Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XVII. ÉVFOLYAM 8. SZÁM

ÁRA 1,50 FORINT

1980. ÁPRILIS 15.

A feladat bizalmat fejez ki

„A z ifjúságnak forradalmi eszmét, vezérlő életcélit kell adni. Ez a cél a szocializmus. A legjobb pedagógia a példamutatás. Ezt most kiegészítem: — a feladat is az. A feladat bizalmat fejez ki” — mondta Kádár János, az MSZMP XII. kongresszusán tartott vitázójában. A Mecseki Ércbányászati Vállalat IV. sz. bányüzemének 71-es Váci Mihály ifjúsági szocialista brigádja évek óta élvezi a bizalmat. 1975-ben alakult a csapat és azóta csak az a kérdés, milyen feladatot kapnak.

Amikor Lovász László körletvezető-helyettesével közel ezer méter mélyen kiléptünk a kasból, önkéntelenül is rekordok jutottak az eszembe. Most az olimpiai bronzérmes kalapácsvető elvezet egy európarekorder csapatra.

A 71-es csapat munkája önmagában is rekordlista. A KPV-1B típusú feltöréshajtó padozattal 223 métert hajtottak „egyszuszra”, sőt egy 87 méteres feltörést egy hónap alatt készítették el.

— Mindkét teljesítményük figyelemre méltó — magyarázza Lovász László. A 87 méter még egy szintes vágatot hajtó csapatnál is kiváló teljesítmény. Két és fél hónapot kaptak a munkára és a be- és kiszervezéssel együtt 30 nap alatt végeztek. Nem véletlen, hogy az üzem vezetése rájuk bízta a légakna közelében levő csaknem ezer méteres feltörés kihajtását és kibővítését. Persze, ezt a munkát több részletben végzik. Jelenleg egy Alma-tag típusú bővítő padot vá-

KISZ-díjas bányászok

Munkakultúra is létezik

runk. Amíg ez megérkezik, kisebb feladatokat kap a csapat.

A kisebb feladat színhe-lye egy kétlétrás feltörésben 52 méteres gurító ki-hajtása. Nem télenkedett a csapat az elmúlt hetekben. Mire a 28 fokos szkré-perpálya végére érünk, igen csak lihegünk. Leg-alább olyan érzés, mint-egy jó magas feltörésbe felmászni.

— Hát, ez is jó magasan van.

— Pedig nem megy igazán a munka — mondja Arató László szakvezető vájár. — Egészen elszok-tunk a hagyományos mód-szerektől.

— Azért semmi okuk a szégyenkezésre — veti köz-be a körletvezető-helyettes. — A gurítóhajtásban is megállják a helyüket.

— Nem is erről van szó — mondja Szabó Nándor lakatos vájár, aki talán a feltöréshajtó-padozat tech-nikájának legszakavatot-tabb ismerője. — Már bi-zsereg a tenyerünk, ha meghalljuk, hogy feltörés-hajtás.

— Hol könnyebb, itt vagy egy feltörésben?

— Itt — mondja Arató László. — De szívesebben dolgozunk a padozattal.

— Miért?

— Minden új technika érdekel minket — mondja Soós Lajos szakvezető vá-jár. — Ez a szovjet gyárt-mányú feltöréshajtó-pado-zat nagyszerű konstrukció. Olyan teljesítményt lehet vele elérni, amit hagyomá-nyos módszerekkel aligha. Nyolcvanméteres feltörések hajtására alkalmas. Né-hány ötlettel, újítással to-vább növeltük a teljesít-ményét. Így aztán nem fé-lünk attól sem, hogy rövi-desen egy 350 méteres fel-törést kell kihajtanunk.

— A közelmúltban KISZ-díjat kaptatok. Ebben az elismerésben addig több-nyire művészek és sporto-lók részesültek.

— Igy igaz — mondja Soós Lajos. — A KISZ-dí-jat, hogy egészen pontos legyek — a brigádmozga-lom, szocialista módon dol-gozni, tanulni és élni jel-szavának együttes és haté-kony megvalósításáért, a művelődésben elért kima-gasló eredményeinkért kaptuk. Tehát nem első-sorban a termelési ered-ményeinkért tüntettek ki bennünket. Amikor év ele-jén elkészítettük a brigád-vállalást, soha nem hatá-rozzuk meg a társadalmi munkaórák számát. Min-denki annyit teljesít a-mennyit tud. De visszatér-ve a kitüntetésre. Mások is kérdezték már, hogy kaphattunk KISZ-díjat, Deák Laci, a csapatveze-

tőnk egyetlen mondattal válaszolt: munkakultúra is létezik.

Amikor a brigád tagjai-val a KISZ-díjról beszél-gettünk, Deák László csap-atvezető vájár nem lehe-tett jelen. Vállalatunk párttagságának küldötte-ként vett részt az MSZMP XII. kongresszusának mun-kájában. Hazaérkezése után készséggel nyilatkozott be-nyomásairól, tapasztalatairól.

— Március 20-án vetté-tek át a KISZ-díjat és té-ged egy héttel később az MSZMP Központi Bizott-ságának tagjává választot-tak. Mindkettőhöz gratulá-lunk.

— Köszönöm, de a gra-tuláció a KISZ-díjért a csapatnak jár, az pedig, hogy a Központi Bizottság tagjává választottak — úgy érzem — vállalatunk sok éves eredményes mun-kájának a megbecsülése.

— Négy napon át az egész ország figyelemmel kísérhette a kongresszus munkáját. Küldöttként mi-lyen benyomásokat szerez-tél?

— Azzal kezdeném, hogy ez munka jellegű kong-resszus volt. Ritkán halla-ni ennyi jó hozzászólást. Mindenki a problémákról, a gondokról beszélt és ami a leglényegesebb, a meg-oldást is kereste. A kül-döttekkel folytatott eszme-csere során arra a követke-zetésre jutottam, hogy a kongresszus mindenki-ből ugyan azt a hatást váltot-ta ki: Aki igényes önma-gával szemben, az tudja, hogy lehet, sőt, szükséges a jelenleginél többet és jobban dolgozni.

— Ugy tudom, te is a között a kilencvenkilenc küldött között voltál, aki szót kért, de nem vett részt a vitában.

— A kongresszusi vitá-ban természetesen nem kaphatott mindenki szót. A felszólalók az ország minden részéből, a gazda-sági élet minden ágából képviselték társadalmun-kat. Megyénkből ketten (folytatás a 2. oldalon)

Emlékezés Leninre

Ezekben a napokban ünnepli Lenin szü-letésének 110. év-fordulóját a világ, melyre a nagy forradalmár tanítá-sa mélyen rányomta bé-lyegét, s egész arcúlatát megváltoztatta. Lenin tanítá-sa az egész küzdő embe-riség közkincese. Világosan felvázolta a szocialista perspektívát, kidolgozta az új típusú pártokról, a mun-kásosztály és a parasztság szövetségéről, a szovjetek-ről szóló tanítást, levonta a következtetéseket az egész megelőző történelem ta-pasztalataiból, és gyakor-latban alkalmazta a prole-tariátus diktatúrájának elméletét. Gazdagította, to-vábbfejlesztette és megújít-otta a marxista ideoló-giát, olyan mértékben jár-ult hozzá fejlődéséhez, hogy korunkban joggal ne-vezzük a munkásosztály, az ember felszabadulásának ideológiáját marxizmus—leninizmusnak.

Az évfordulók, különösen a jubileumok jó alkalmat nyújtanak arra, hogy ün-nepi keretek között, de nem megfelelően a len-inizmus valóságos tartal-máról, időszzerűségéről, em-lékezzünk meg a forradal-már életét élő, a forra-dalmi harc minden lépcső-fokát megjáró emberről.

Történekm, s mindig tör-ténekm próbálkozások a len-nyi életmű megismerésé-re és olyan jellegű fel-magasztalására, melyben éppen az sikkad el, ami korunkban a legfontosabb, a forradalmi elmélet és gyakorlat. Az ilyen pró-bálkozások figyelmeztető számunkra: az ünneplés, a Leninre való emlékezés egyben harc is a leniniz-mus védelmében és annak alkalmazásáért.

A moszkvai pártbizottság Lenin születésének 50. év-fordulóján ünnepi ülést

tartott, ahol rövid beszédet mondott Lenin is. Megkö-szönte az üdvözléseket, de javasolta, a jubileumi ün-nepségek módjának meg-változtatását, s inkább a párt előtt álló feladatokat vázolta, az elbizakodottság veszélyére figyelmeztette az ülésen résztvevőket.

Az ott elmondott szavak ma is figyelmeztetnek: az ünnepi alkalmakkor nem engedhetjük, hogy az öröm és a jogos büszkeség, me-lyek eredményeink láttán méltán töltenek el bennün-ket, nem csaphat át szemé-lyek dicsőítésébe, mozgal-munk önteltségébe. Köte-lez bennünket Lenin fi-gyelmeztetése a kommunis-ták szerénységére, arra, hogy a jubileumok alkal-mával is elsősorban az előttünk álló nem kevés és nem könnyű megoldatlan forradalmi feladatokra irá-nyítsuk figyelmünket.

Az évfordulók, amelye-ken a történelem nagyjai-ról emlékezünk meg, azt a célt is szolgálják, hogy emberi közelségbe hozzuk őket. Lenin mindig emberi módon, konfliktusok, belső vívódások, önvizsgálat kö-zepette kereste és találta meg a feladatok forradalmi megoldásának útját. Ezt az emberi képet kell őriznünk róla 110 évvel halála után is. Csak így tudjuk megte-remteni eleven kapcsola-tunkat életművével, csak így tudunk erőt meríteni és tanulni küzdelmeiből, életéből és munkájából.

Leninrel állandóan ta-nácskoznunk kell — műveinek tanul-mányozásával, gondolatal-nak, módszereinek alkotó alkalmazásával — nemcsak a 110. évforduló alkalmá-ból ünnepi keretek között, hanem minden nap, a poli-tikai munka hétköznapjain is.

Kablár János

A XII. pártkongresszuson a baranyai küldöttek egy csoportjában — a felső sorban középen — vállalatunk kommunistáinak küldötte, Deák László

Kitüntetések

Hazánk felszabadulásának 35. évfordulója alkalmából kiemel-kező munkájuk elismeréséül a Munka Erdemrend arany fo-kozatát kapta Németh János osztályvezető (Központ), a bronz fokozatot Molnár Mi-hály csapatvezető vájár (II. sz. bányüzem) és Horváth József vájár (III. sz. bányüzem). Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben részesült Wirth Imre (IV. sz. bányüzem) és Rózsa Iván (Központ).

KISZ-díjas bányászok

(folytatás az 1. oldalról)

vettek részt a vitában. A bányászat és az e területen dolgozók feladatait, problémáit a várpalotai és tatabányai küldött vázolta.

— *Mivel foglalkoztál volna felszólalásodban?*

— Mindenki tudja, hogy mennyire megnövekedett a hazai energiahordozók jelentősége. Különösen kiemelten kell tehát kezelni a kutatást, a feltárást. A közelmúltban Tatabánya környékén — vagy, hogy ne menjünk messzire — itt a Mecsekben is jelentős széntelepekre bukkantak. Felszólalásomban javaslatom volt, hogy ha mód van rá, kormányprogram keretében végezzék a feltárást.

— Az új lelőhelyek kiaknázásánál a termelőkenység növelése korszerű technikai eszközöket követel. Tovább nő tehát a gépésítés jelentősége.

— A fokozott gépésítés egy másik problémát is felvet. A korszerű technikai eszközök kezeléséhez jól képzett szakemberekre is szükség van.

— Az egészségvédelemhez kapcsolódik még a rehabilitáció kérdése. Az egyre több megváltozott munkaképességű dolgozónak napról napra nehezebb munkakört biztosítani a bányáüzemknél. Ennek oka e munkakörök telítettség. A kiút az volna, ha a rehabilitáltak más vállalatoknál helyezkednének el. Olyan munkakörbe kell őket alkalmazni, amely képességüknek a legmegfelelőbb. Nem megoldás az, hogy rehabilitált bányászainkat más vállalatok minimális fizetéssel foglalkoztatják — legyen a munkájuk bármi —, mondván: úgyis kapnak kiegészítést, teljesen mindegy, hogy ott mennyit keresnek. Így sok éves nehéz bányamunka után, majd hógynem fölöslegesnek érzik magukat volt dolgozóink — mondta végezetül Deák László.

Nógrádi Gábor

Fejlődés helyes irányban

Gazdálkodunk?!

(2.)

Néha a sok is kevés, olykor azonban a kevés is rengeteg, de van, amikor a kézzel fogható semmi okoz fejtörést. Röviden így is megfogalmazható az anyagbeszerzők, készletgazdálkodók gondja.

— Ez év január másodikával termelői átváltozásokra került sor országosan. Vállalatunknál — mondja Kolsovszky Rudolf, az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetője — jelen pillanatban — március 17-én — még mintegy ötezer anyagfelhasználás nem ismert.

— A főosztályon ez év február elsejével az anyagellátási osztály átszervezése befejeződött. Ez jelenti-e a teljes anyagellátási folyamat jobb áttekintését?

— Ez természetesen még nem jelenti azt, hogy az átszervezés során létrehozott csoportok az eredeti elképzelések szerint működnek. Véleményem szerint, legalább még ez az év szükséges ahhoz, hogy a csoportok az elképzeléseknek megfelelően működjenek. Mindenképpen azt várjuk, hogy munkálatai a vállalat anyagellátása javulni fog. Egy csoporton belül dolgozik az ellátási előadó, az anyagátvevő, a főraktáros és az anyaggazdálkodó. Így a csoport élére állított vezető a teljes anyagellátási folyamatot áttekintheti az igény felmerülésétől az anyag felhasználásáig.

— Itt kell kitérnem egy igen lényeges dologra, amely alapvetően befolyásolja úgy az üzemek, mint a főosztály anyagellátási munkáját. A készletgazdál-

kodási és anyagellátási szabályzat kettes számú melléklete pontosan tartalmazza azokat a határidőket, melyeket egyes anyagok igénylésénél be kell tartani. Sajnálatos azonban, hogy a vállalatnál sokan „nem ismerik” ezt a rendelési határidőjegyzéket. Eszerint ugyanis például az irodaszer és papíripari termékeket a tárgy negyedévet megelőző 90 nappal előbb kell a főosztályon igényelni. Tehát, ha valamelyik üzem most lead mondjuk rajzpapírra, s túsra igénylést, azt csak az év negyedik negyedévére tudjuk tervszerű forrásból biztosítani.

— Az alkatrészek beszerzésének átfutási ideje minden bizonnyal jóval nagyobb.

— Sokkal nehezebb a helyzet a tartalék alkatrészekkel. Általában a hazai gyártmányú nem vállalati tervezésű alkatrészeket a felhasználási év előtt 480 nappal előbb kell megrendelni. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy üzemi zavar, vagy termelést akadályozó anyag hiánya esetén mereven ragaszkodunk a határidőjegyzékhez. Ilyen esetben minden tőlünk telhetően megteszünk a soron kívüli anyag biztosítására.

— Minden bizonnyal az átszervezés a jobb, s összehangoltabb munkát kíván elősegíteni. Más területen is léptek előre?

— Létrehoztunk egy beszerzési és értékesítési csoportot. Feladata: az üzemi zavaros, termelést akadályozó, valamint az azonnali igényléssel — tehát nem a rendelési határidő-jegyzékkel összhangban történő — anyagvásárlás, beszerzés, valamint a feltárt felesleges és inkurrens készletek értékesítése. A csoport ez év február 1-től március 8-ig igen jelentős

forgalmat bonyolított már le. Az anyagellátási csoportoktól kapott 1065 beszerzendő tételből 924 telt beszerzett. A csoport eszközellátottsága még nem teljes, így mozgékonyaságát, de reméljük, hogy ez hamarosan megoldódik.

— A megrendelt, s visszaigazolt anyagok, ha időben nem érkeznek meg, de nekünk sürgősen kellene, mi a teendő?

— Az időben feladott és visszaigazolt rendeléseinkre megkötött szállítási szerződést csak a két fél közös megegyezésével változtathatjuk, vagy bonthatjuk fel. Természetesen, ha a nem megfelelő határidők miatt bizonyos anyagot más forrásból időben előbb szerzünk be, úgy a szállítási szerződésben meghatározott anyagot megpróbáljuk lemondani. Ez azonban nem minden esetben sikerül, s így ez is lehet felesleges készlet keletkezésének oka. Vállalatunkat szigorú készletnormák kötik, ezért igen takarékosan és körültekintően kell anyagainkat felhasználni.

— Túl azon, hogy megrendeléseinket több szállító részben, vagy egyáltalán nem tudja teljesíteni, saját házuk táján miben látja az ésszerű, megfontolt gazdálkodás buktatóinak tompítását?

— A vállalat minden dolgozójának, aki anyaggal foglalkozik, anyagot használ fel, kötelessége a takarékos. Aki pedig anyagot igényel, illetve beszeres, köteles körültekintően eljárni, munkát végezni.

Igen. Már régóta így kellene. Mert az ésszerű gazdálkodás — a sokat emlegetett — nem jelent mindenkinek felett „ezt nem vesszük meg, mert drága” elméletet. Sokszor elégséges lenne a pontos, tervszerű munka is. Veress T.

„Ki milyen drukker?”

Újfelvételsekkel a bányában

Semmi sincs a helyen, a falak friss festék szagát árasztják. A II. sz. bányáüzem biztonságtechnikai csoportjának kis helyiségei olyanok, akár egy zsúfolt lakás a tavaszi nagytakarítás kellős közepén. A bányajárók tantermébe be se lehet lépni. Bútorok, szemléltető anyagok minden felé.

Végül odébb, egy barakk épületében találok az új felvételeseket. Oktatójukat, Berta Kázmért hallgatják figyelmesen. Az öt új felvételes közül kettő ma száll le először a bányába.

— Róth Béla barátom és én is Alsómocsoládról jöttünk — magyarázza Balogh András. Több bányász lakik a falunkban. Ők mesélték milyen jól lehet itt keresni. Februárban határozottuk el véglegesen, hogy ide jövünk. Még azon a napon rendeztünk mindent, túlestünk az orvosi vizsgálaton és ide irányítottak. Persze, a tizenöt nap felmondási időt le kellett dolgozni az előző munkahelyünkön, a bikali állami gazdaságban.

— Nektek, úgy látszik, könnyen ment — veti közbe Tóth József. Nálam az orvosi vizsgálat két napig tartott. Korán mentem és minden leitem nyolcra már megvolt, kivéve a vibrációs vizsgálat eredményét. Ezt a vizsgálatot csak délután kettőtől végzik. Az üzemorvos pedig délelőtt meggy. Így aztán csak másnap jelentkezhettem az üzemben.

— Jóska különben segédvájár. Vasról jött hozzánk — magyarázza Berta Kázmér. Nem újdonság neki a bánya. A másik két fiúról nem is beszélve. Bereczky Mihály és Alexics Pál már dolgozott nálunk.

Amikor úgy fél órával később a kasba lépünk, a két, még bányában sosem járt fiú arcán várakozás és aggodalom tükröződik.

— Liftezett már Béla? — kérdi az oktató.

— Igen.

— Na, hát ez pont olyan lesz. Nem kell félni.

A minusz hatodik szinten. A lanovkánál megállunk. Berta Kázmér részletesen elmagyarázza, hogyan kell megzabolázni az ide-oda lengő üléseket. Kétszer be is mutatja, majd utasítja a legtapasztaltabb, „legöregebb”, utolsó napos bányajárót, Bereczky Mihályt, hogy ő szálljon fel utoljára és ő is vigyázzon a többiekre.

Amikor a pálya végére érünk Róth Béla úgy száll le a lanovkáról, mintha már évek óta itt dolgozna. Nem is marad el a dicséret szó. Pár száz méter után ismét megállunk. A vilanyszerelő műhely falán egy poroltó készülék.

— Mit kell tudni erről?

— kérdezi Berta Kázmér. Legnagyobb megdöbbenésemre a két fiú, aki ma volt először oktatáson, mindent tud róla.

— Na, hát akkor lássuk a CO-kat — mondja az oktató.

Most veszem észre, hogy minden új felvételnél kettő van. A fiúk zokszó nélkül nyitják fel a tartályt. Szájba veszik a csutorát, csiptető kerül az orra.

— Ha valakinek hányingere van, vagy úgy érzi, nem bírja tovább, az szedje le — mondja Berta Kázmér. — Itt várunk néhány percet és ha mindenki rendben van, indulunk a 6/16-os vakaknához. Ötven percig kell magukon tartani.

Mindenki jól van, így hát tovább indulunk.

Ut közben meg-megállunk, Berta Kázmér magyarázza mindazt, amit egy bányásznak tudni kell.

A 6/16-os vakaknánál is időzünk néhány percet. Végül az oktató látva, hogy mindannyian jól bírik a CO-próbát, öt percet elenged az ötvenből.

Egy légtajtón áthaladva a 9/6-os léggúrtóhoz jutunk. A huzatban önkéntelenül is a kobakom után kapok.

— Percenként négyezer köbméter levegőt juttatnak itt a bányába — magyarázza az oktató, majd ismét elmondja, amit már az irodában is ismertett. Melyek azok a menekülő útvonalak, amelyeket általában is használni lehet, ha az aknák, vagy a lanovka nem működik.

A bányajárás után a kis irodában ismét mód nyílik a beszélgetésre. Terveikről, elképzeléseikről vallanak. Mindannyian véjvégen akarnak majd dolgozni. Valamennyien tudják már milyen nehéz munka ez. Nincsenek illúzióik. A három „öreg” bányajáró esetében ez érthető, hisz már sokat tapasztaltak. A másik kettő elszántsága — amelyet nagyrészt oktatójuk odaadó munkája is táplál — biztosíték arra, hogy bányászként is jól megállják a helyüket. Hogy mi történik velük, sikerül-e a beilleszkedésük, arra talán egyszer visszatérünk. Vajon melyik csapatra kerülnek? Mi lesz velük? Befogadják-e őket?

Ezek ma még megválaszolatlan kérdések. Vagy talán mégsem?

Amikor a nullás szinten kiléptünk a kasból, valaki odaszólt az oktatónak.

— Kazi! Ezek mind a tied?

— Igen.

— Milyen drukker vagy? — kérdi egyikőjüket.

— Ujpest.

— Barátom! — nyújtja a kezét. Akkor az I-es körletnél a helyed.

Nógrádi Gábor

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kablár János
Szerkesztő: Ragoncsa János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-243, 7-147
Kiadja a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000
MEV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Felelős vezető: Spérczel János
Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre 36 forint
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Bizalmiakról a választások előtt (2.)

Az ÉDÜ II. üzemegységének örlő diszpécser helyiségében fülsiketítő zaj, csöpögő víz és a belőle képződő töcsák átugrálása után értem Papp Zoltánhoz, az országos bizalmi vetélkedő hetedik helyezettjéhez. A villogó műszerfal, perceként csengő telefon és ugyanilyen sűrűn érkező szóbeli jelzések és utasítások gyakran félbe szakították beszélgetésünket.

— Pécsen születtem, szüleim földművesek voltak, űrömben gazdálkodtak. Mikor megalakult a termelőszövetkezet, ők is beléptek. — Továbbtanulásra nem gondolt?

— Sok volt otthon a munka, nem nagyon gondolhattam. Az általános iskola elvégzése után pedig nem nagyon volt kedvem tanulni.

— Mikor került az üzembe?

— 1963-ban kerültem az ÉDÜ-höz. Az örlő technológiai folyamaton gépkezelő lettem.

— Milyenek voltak akkor a munkakörülmények?

— Ő, az volt az őskor, sokan meg is szöktek, igen mostoha körülmények voltak akkoriban. 1965-ben vegyipari szakmunkásképző tanfolyam indult, azt elvégeztem. 1972-ig a tech-

nológián malomkezelő voltam és '72-től vagyok diszpécser.

— Három műszakban dolgozik, mikor tudja a bizalmi feladatait ellátni?

— Elég sok szabad időm rámegy. Többször előfordul, hogy be kell jönnöm pihenőnapon, vagy éjszakai műszak után bennmaradok. A közvetlen munkatársakkal és a váltó műszakkal könnyen találkozom, akiket nem érek el, azoknak a faliújságon üzenetet hagyok.

— Mi a véleménye a bizalmi munkáról?

— Sose lehet ezt úgy csinálni, hogy mindenkinek tetszen. Régebben a bélyegelésen kívül jóformán mást nem bíztak a bizalmiakra. Ma több mindenbe van beleszólásom: jutalmazás, béremelés, üdültetés, amit együtt csi-

nálunk a gazdasági vezetővel.

— A csoportja hogyan fogadta a jó szereplést a vetélkedőn?

— A munkatársak gratuláltak és be kellett számolnom a szovjet útról.

— Miben segített önnek a bizalmi vetélkedő?

— Többet tudok ebből az egészről, mint eddig. Sok mindent át kellett nézni, elolvasni.

— Ahogy beléptem, egy könyvszekerény tűnt a szemembe. Milyen könyvek ezek?

— Ez a szocialista brigádunk könyvtára. A brigádpénzből vettük a könyveket.

Közben a „partner” gazdasági vezetővel, Molitor Ferencsel is sikerült szót váltani.

— Mi a véleménye Papp Zoltánról?

— Amikor őt választották bizalmiak, jól választottak. Általában a munkatársai tisztelik, szeretik, kiáll értük, lehet vele tárgyalni.

Dr. Roisz Andrásné

Még irigyei is szép pályát jósoltak neki

Révbe jutottam, s boldog vagyok

A gimnáziumban mindenki úgy tudta, hogy az orvosi egyetemre jelentkezik. A hőmezővársárhelyi OB I-es vízilabda-csapat egyik erőssége volt. Ezeket tudva még irigyei is szép pályafutást jósoltak Antal Lászlónak.

Az olajos pufajkát leve-ti. Lehajol, s a javításra összegyűjtött fémtámok közül egyet könnyedén odébb helyez. Arcán nem látszik elégedetlenség, de a beletörődés sem tűnik ki mozgólataiból.

— Az orvosi egyetem helyett a vállalatot választotta. Kényszerből?

— Igen, de nem a nagy pénz csábított. Az ember pályaválasztása esetenként nem úgy kerekedik, ahogyan tervezi. 1971-ben érettségiztem Hőmezővársárhelyen, s ekkor költöztünk szüleimmel Pécsre. Akkor a család anyagi helyzete nem olyan volt, hogy a hatéves orvosi egyetemi tanulmányaimat viselni tudta volna. Én viszont kompromisszumos egyezséget kötöttem szüleimmel, s az egyetem helyett a Műszaki Főiskolának egy hároméves szakára jelentkeztem. Felvettek, de az év során rájöttem, ez nem az én világom. Az év végi vizsgákra ezért már el sem mentem. A nyári hónapokra valami munka után néztem. Vízilabdáztam, így sikerült elhelyezkednem a Balokányi fűrdőben vízörnek, úszómesternek. Aztán az éjjeliőrséget is elvállaltam, mert szüleimmel kenyértörésre került a sor, s fedél nélkül maradtam. A nyár hamar elszállt, s az uszoda bezárt. Nem volt semmim. Se pénzem, se párna a fejem alatt. Bakonyára jöttem csillásnak, 1972 október 10-én. Addig akartam maradni, amíg annyi pénzt kerestek, hogy a saját lábamon megálljak, s legalább egy félévnyi egyetemi „tandíjat” összegyűjtsek.

— Most azonban a III. sz. bányüzem fémtámjavító műhelyében beszélgetünk, s 1980-at írunk.

— Ami azt illeti, igencsak elszálltak az évek. Nos, Bakonyán az első adandó alkalommal beadtam felvételi kérelmemet a miskolci egyetemre, nap-pali tagozatra.

— De hiszen ott nincs orvosi egyetem.

— Valóban; viszont a Nehézipari Egyetemen van bányamérnöki kar — mondja nevetve —, s oda jelentkeztem. Csodálkozik?

Igaz, hogy az orvosi pálya volt a mindennem, de pár hónap a föld alatt elegendő volt arra, hogy megszeressem a bányát. Meg különben is. A fontos az volt, hogy mindenáron tanulhassak.

— Egyetemre készült szinte gyerekkora óta, s egyik napról a másikra viszont talán a legnehezebb fizikai munkát választotta. Ezt nehéz összeegyeztetni.

— Így igaz, de nem vagyok az a nádszál legény, aki megijed az akadályoktól, a munkától. Mint mondtam, úgy terveztem, csak addig maradok, amíg sikeres felvétel esetén meg nem kezdem tanulmányaimat. A felvételre való felkészülés — a bányabeli munka mellett — éreztem, nem úgy sikerül, ahogyan kellene. Ezért két hónappal a vizsga előtt beadtam a felmondásomat, hogy egyértelműen a tanulásnak éljek.

— Más megoldás nem kínálkozott?

— Lehet, hogy lett volna, de nem jártam utána. Ugy láttam, ez az egyetlen becsületes dolog, semmint, hogy a tanulás címén kibújjak a munka alól.

Elhallgat, meg-megsimítja szakállát, majd mentegőzve folytatja a gondolat-sort.

— Innen már bonyolult a dolog, mert közbejötték olyan szubjektív és objektív tényezők, melyek összekuszálták a továbbiakat. Röviden: a felvételre szóló papírt nagy-nagy kerülővel, későn kaptam meg. Azon a napon, melyen a felvételi vizsga volt. A legnagyobb baj viszont az volt, hogy ugyanezen a napon vonultam be tényleges katonai szolgálatra. Azon a reggelen egy régi vágyam dőlt már másodszer romokba.

— De nem adta fel.

— Szó sincs róla. A katonaságnál is tovább készültem az egyetemre, de ekkor már levelezőre. A leszerelés után, 1975-ben visszajöttem a vállalathoz, ide, a III. sz. bányüzembe. Először a 9-es vágat-hajtó, majd az 56-os feltöréshajtó csapaton dolgoztam. A felvételi kérelmemet közben elküldtem Miskolcra. A szüleimmel is helyre állt a béke, majd megnősültem. Az egyetemi felvételem sikerült, ennek három éve. Akkor már nem kockáztattam, s a napszintre kértem magam. Így kerültem ide a műhelybe. Révbe jutottam.

Most már úgy tűnik, sikerül a tervem, s mérnök leszek.

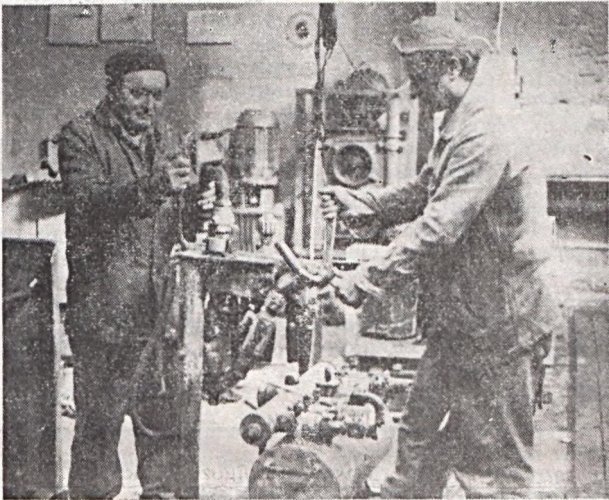
— Az üzem segítette-e?

— Mindenben. Nem panaszkodhatom. Sőt! Miként alakul majd a jövőm az üzemben? Ma még nem tudom, de boldog vagyok, hogy tanulhatok.

Veress Tamás

Központosították a javítást a IV. sz. üzemben

TP-3000 fűrógép kezelőpultját javítja Matus Sándor lakatos és Strifler Gyula lakatos

Csöndör László felvétele

Nem akadozik a fűrógépek javítása

A csapat elkészült a biztosítással. Az idő sürget, hisz rövidesen vége a műszaknak. Hozzák a fűrógépeket, a szárazakat, a tömlőket. A beszerelés nem tart soká. Feldübörögnek a fűrógépek. „Erdemes volt igyekeznünk, ma is lesz robbantás” — gondolja a szakvezető.

A fűrószárak egyenletesen haladnak egyre beljebb. Egyszerre csak az egyik megakad. Kezelője lejjebb húzza, majd rángatja. Hasztalan minden próbálkozás. Rossz a fűrógép. Akad-e bányász, aki ezt a helyzetet ne élte volna át? Allgha. Ilyenkor aztán mindenki ideges. A robbantás fotó kockán és, ha nincs tartalék fűrógép, könnyen lehet, hogy el is marad.

Bakonyán és a III. sz. bányüzemben a föld alatti lakatosműhelyekben végzik a fűrógépek javítását, elég mostoha körülmények között, nem egyszer úgy, hogy egyes alkatrészekre napokat is várni kell, mert nincs épp raktáron. Petőcön viszont már tavaly óta központosították a fűróberendezések javítását. Az akna közelében alig egy éve építettek egy műhelyt. Az itt dolgozó tízenhárom lakatos naponta húsz-huszonöt fűrógép javítását végzi el. A műhely előtt két csillekeres szerkezet áll, fűrógépekkel megrakva.

— Ilyen konténerekkel szállítjuk a PR-27-eseket — magyarázza Tóth József lakatos csoportvezető. — Minden színt két ilyen kocsi kapott. A bányászok, ha etromlik a gépük, a raktárból másikat kapnak, a rosszakat pedig a konténerekkel kiszállítják hozzánk.

— Mi ennek az előnye?

— Az új módszer legnagyobb előnye, hogy nem akadozik a fűrógépek javítása, alkatrészhiány miatt. Azelőtt a föld alatti lakatosműhelyekben gyakran előfordult, hogy

anyaghiány miatt ott sorakoztak a rossz fűrógépek és mire a megrendelt alkatrészt megérkezett, hosszú idő telt el. Eppen ezért mindenki igyekezett mindenből annyit „spájzolni”, hogy ezt el tudja kerülni. Amióta a fűrógépjavítást központilag végezzük sokkal könnyebb előre felmérni az anyagszükségletet. Rádásul az itt dolgozók specializálódtak és így jóval rövidebb idő alatt minőségileg is jobb munkát tudnak végezni.

— Többnyire egészen fiatal szakemberek dolgoznak a műhelyben.

— Így igaz. Ma már csak néhány idősebb szakit találhat — mondja a csoportvezető. Amikor tavaly nyáron elkészült a műhely, egy hatfős kollektíva adta a magját ennek a brigádnak, amely addig a GP-1-es berendezések javítását végezte. Elég nehéz volt az indítás. A rendes napi munkánk mellett rendeztük be és szereltük fel a műhelyt. Utána következett a fiatalok betanítása. Néhány hónapig tapasztalt, idősebb lakatosok segédkeztek ebben.

— Itt már-már nagyüzemi módszerekkel végzik a fűrógépek javítását. Kétségtelen, hogy így a föld alatti lakatosok is komoly terhektől mentesülnek. De mit szólnak hozzá a vájvégen, akiket leginkább érint?

— Ezzel a központi javító-műhellyel megoldódott a csapatok fűrógépekkel történő folyamatos ellátása. Ez így nagy eredmény. Ami pedig a bányászokat legközelebről érinti, itt olyan minőségi munkát tudunk végezni, hogy — ha a fűrógépeket megfelelően gondozzák, karbantartják — lényegesen megnövekszik az élettartamuk — mondja végeztől Tóth József lakatos csoportvezető.

Nógrádi G.

Hol dolgozik a 21-es fejtési brigád?

Élen a termelésben, társadalmi munkában

UJSÁGIIR: Vállalat Kiváló ifjúsági brigádja a 21-es fejtési brigád, II. sz. bányüzem.

Bakonyán, a 19. szinten, a világ végén. Így tudnám egy mondatba sűríteni, hogy hol dolgozik a 21-es fejtési brigád.

Az egyébként sokbeszédű körletvezető-helyettes hosszú léptekkel, szótlánul méri a vágatot előttem. Ha iparos, vagy szállító kerül az utunkba, néhány tómondatos raportra állunk csak meg, aztán rójuk a métereiket tovább.

Az alapvágaton sok helyütt világítás, szerszámok, töltőgarat, létra jelzi, hogy felettünk néhány méteres közkövel emberek dolgoznak. Az egyik ilyen kivilágított területen a körletvezető-helyettes léptei lassulnak, a szeme próbálja térképezni és osztályozni a látottakat: rend, vagy rendellenesség, s aztán felkaptatunk két létrával az alapvágat fölé.

A hosszú támadógurító közepéig felkapaszkodunk a nem túl nagy dőlésű, csúszós talajon. Jól ismert hangok viszonzózzák a köszönésünket. Baranyi Sándor csapatvezető, Gengeliczki József és Fazekas István csapattagok épp az aknász utasítására figyelnek, s szemükkel kísérik a lámpa fénycsóvját, hol kell egyengető robbantást végezni, hová kell a tartót építeni.

A csapattagoktól elkészönnük, hogy lenj az alapvágaton zavartalanul beszélgethessünk a csapatvezetővel. A szája szegletében örökre bujkáló mosolyával beszélni kezd Baranyi Sándor és közben azt sajnálom, hogy ízet, humorát nem tudom úgy visszaadni, ahogy nekem szolgálnak örömeim.

A csapatvezető egyben az alapszervezet KISZ-titkára elválaszthatatlan az emberektől és a munkától. Hogy a termelői munkában helytállnak talán nem is furcsa, hisz forintért csinálják. Arról a többletről, melyet társadalmi munkában, munkaidőn túl végeznek a csapattagok, KISZ-tagok, egyaránt így vall:

— Nagy akarátú ember vagyok és személyes példamutatással, meg személyes agitációval értem el sok mindent. Hatékonysági és önkölt-

ségi mutatójukat jóval teljesítették, balesetük nem volt. Nyolcvankettő óra társadalmi munkájuk javarészt a Hajnalka utcai építkezésen végezték. Az üzemi járvárvetéledőn a brigádból négyen vettek részt. A KISZ KB felhívása alapján szervezett könyv és ifjúság vetéledőn I. helyezést elért I. körlet csapatából két fő a brigádból került ki. A múlt évi Schönherz Zoltán autós-motoros harci túsán 3 gépkocsival hatan vettek részt és Balugyánszky Mihály a kategóriájában II. helyezést ért.

A brigád 1976-ban nyerte el először a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja címet. Nagy érdeme van ebben a csapatvezetőnek.

— Sok minden a Baranyi Sándor érdeme a csapaton is, meg a KISZ-ben is. A példamutatás mellett tud az emberek nyelvén beszélni — mondta reggel a körletvezetője, amikor a csapatról beszélgettünk.

— Már a várjáriskolában is hallgattak rám a társaim. Akkor sok mafláságot is elkövettünk. Most csináljuk a „Nálunk mindent rendben találsz” mozgalmat. A fiúk nyúglódtak, nagy zsványok, nem akarják néha csinálni, de ha már vállaltuk megcsináljuk.

Nagy eredményű hulladékgyűjtési akciójuk is volt a múlt évben.

Elnézem a karját, amíg beszél. Munkában, sportban edzett, hatalmas izmain tetoválás.

— A várjáriskolában, Tatabányán került rá. Akkor az volt a divat. Az volt a menő, aki tele volt tetoválva.

Jót derültünk egy-két várjáriskolás történeten, s alig akarom elhinni, hogy a 31 éves fiatal csapatvezető már „öreg bányász”. Tizenhét éve ismerkedtem meg Tatabányán az izgalmas, sok veszélyt rejtő, de férfiasan kemény bányamunkával.

A kongresszusi munkaversenyre, hogy rákérdezek, nagyon elégedetlen, „csak” a negyedik helyen állnak. Mégis úgy érzem, jó helyre került a kiváló cím odaítélése, hisz élen-damutatással, meg személyes agitációval értem el sok mindent.

Kukai András

Az egyik szak a 21-esből: Baranyi Sándor, Fazekas István és Gengeliczki József

Kiss László felvétele

Fantasztikus álmom, szomorú valóság

Szörnyű álmom volt az éjjel. Egy idegen bolygóra vetődtem. Az ottaniak és a környékeliek pinceklub néven ismerik... Valamikor az S. E. M. H. holdja volt, de körülbelül egy évvel ezelőtt egy tejkészítéskészítés átvaltozása miatt megváltozott a pályája. Egyre inkább eltávolodott az S. E. M. H. bolygótól és ma már a csillagászok egyszerűen csak SZ. V. F. O.—III.-nak nevezik. Az elnevezés — ha nem is mondható költőinek — nagyon gyakorlatias. A bolygó koordinátáit határozza meg. Ráadásul magyar szavak kezdőbetűiből áll. Az SZ: sziget, a V: várat, az F: falat, az O: Olimpából származik, a hármast, nem tudom pontosan mi, de biztos valami besorolás.

Ez az SZ. V. F. O.—III. az álmomban igen népes bolygó volt. Büfé nevű fővárosában pezsgő élet zajlott. Pontosabban nem is pezsgő, hanem habzó. A bolygólakók többsége valami habzó italon él. Az itteniek ritkán esznek. Egy SÖR nevezetű tápszer fogy leginkább. Van, aki leül hozzá, van, aki állva fogyasztja. Az utóbbiak járnak jobban. Nekik elég néhány SÖR. E tápszer nem lehet valami tökéletes, mert megfigyeltem, hogy akik ülnek, legalább öt-hat üveggel tartják magukban a lelket. Itt az emberi szervezet úgy többet felémészt. Aztán egyesek apró poharakból különböző színű folyadékokat isznak.

Jó lehet az ellátás, mert semmiből nincs hiány, a sör nevű tápszerből például néhány óra alatt hétszáz üveg fogy. A színes folyadékokból, ugyan-ezen idő alatt, elenyészően kevés. Körülbelül hat liter.

A büfé szomszédságában kisebb a nyüzsgés. Az itteniek tápszerkelet alig vesznek magukhoz. Kis kartonlapokat tartanak a kezükben. Alig szólnak egymáshoz. Időnként mond valaki egy zöld száz utlit. Beljebb még csendesebbek. Szintén valamit játszanak a kis kartonlapokkal. Gyanakodva néznek. Aztán valaki azt mondja: huszonegy. Többen a zoknijukba nyúlnak és különböző színű bankjegyeket szednek elő, odaadják a bőbeszédűnek, aki azt mondta, huszonegy, s újra kap mindenki a kis kartonlapokból. Távol a zsvajtól egy kis társaság beszélget. Csak mondatiöredékeket tudok elcsípni: Valamikor másként volt..., nem dolgoznak... csak isznak... jó ha csak isznak és nem balhéznak..., a környék kocsmatöltelei idejárnak már..., hova is mennének, ha itt a legolcsóbb... és kiszolgálják...

E nyi volt az álmom. Ré-műlten ébredtem. Még átfutott az agyamon, hogy az S. E. M. H. bolygó mesterséges holdján jártam és, hogy ezt nem azért hozták létre, hogy az SZ. V. F. és az O.—III. bolygóról idevándorított idegenek otthon érezzék magukat. Csak akkor nyugodtam meg, amikor rájöttem, hogy mindez az S. E. M. H.-án is tudják.

N. G.

Bepillantás az ércelőkészítés fejlődésébe Mosótáltól a korszerű nagyüzemig

A természetben ritkán található közvetlen felhasználásra alkalmas anyag, ezért, ha előbb kezdetleges, később kifinomult technikai módszerekkel, de valamilyen módon használhatóvá kellett tenni őket. A természet megfigyelése juttatta az ókori „technológust” egyik legősibb, de napjainkig használatos ércelőkészítési eljárásához, a fajtázáshoz, azaz a fajsúly szerinti elválasztáshoz.

Ércetek esetén az érc fajsúlya rendszerint többszöröse a meddőének. A folyóvizek hordalékában ez a fajsúly szerinti elválasztás, vagy bizonyos mérvű dúsulás természetes úton is bekövetkezik. Így alakultak ki a torlatok. A vadnyugati történetek aranyásói keresték ezeket a mesés gazdagságot ígérő torlatokat, ásóval, csákánnyal és egy lapos réz- vagy fatálla, amely a fém és a meddő elválasztás legreggebbi, még ma is ismert és helyenként használatos eszköze. Magyarországon a dunai, drávai aranyosok is ezt az egyszerű serpenyőt használták a vízholdta homok mosására. A serpenyő rázogatásával, kézzel terelgetve a könnyű homokszemcsék elúsztak a peremen túlsorduló vízzel, míg a nehéz fémzsemcsék a serpenyőn maradtak. Ezt a technikát minden bizonytalanság nélkül az ókorban is ismerték.

A csekély számú régészeti lelet összevetése a primitív népek technikai gyakorlatával segít némi képet alkotni a már fejlett fémművelés alapját képező ásványelőkészítésről. Így bukkanunk rá Laurionban az ezüstbányában egy lejtős kőlapra, amelyen az ezüst tartalmú galenitet folyóvíz segítségével dúsították.

Az ércet a dúsításhoz mindig aprítani is kellett. Ez kezdetben csakis bunkókkal, kalapáccsokkal, kézi úton történhetett. Később már megjelent az állati, vagy emberi erővel vontatott járgány, a kollerjárat (görgőjárat) őse. Hogy ezt a gabonaőrlelésből származtatott-e át a bányáiparba, vagy fordítva, azt nem tudjuk. A középkor előkészítési technikájáról már jóval részletesebbek az ismereteink.

Georg Bauer (1494—1555) latinított nevén, a közzismert Georgius Agricola, 1556-ban megjelent 12 kötetes munkája a „De re metallica libri” alapos összefoglalót ad kora bányászati, ércelőkészítési, fémkohászati és fémművelési technikájáról.

Energiaforrásként az izomerón kívül csak a vízi energiát ismerték és használták fel bámulatos fortéllal. A ma ismert ásványelőkészítési eljárások nagy része már többékevésbé tökéletes formában megjelent. Aprító zúzóműveket találunk száraz, nedves üzemen, amelyek évszázadok alatt alig vál-

toztak. Osztályozásra a legkülönbözőbb álló- és lengőgőszitákat, áramosztályozókat, különböző sík, tele és lengő szűreket, sűrítő csatornákat alkalmaztak, tehát a mechanikai előkészítés alapjai mind megtalálhatók.

Ezek maradtak a dúsítás urakoldó eljárásai egészen a 19. századig. A gőzgép feltalálása és bevezetése jelentett ugrásszerű fejlődést. Az alkalmazható energia szinte korlátlan fokozása elsősorban jelentős méret és teljesítménynövelést eredményezett.

Az aprításban megjelentek először Angliában a hengeres őrlők. Az „Oberharzi” bányánál kiötlött dugattyús ülepítőgép ma is a „Harz”-féle ülepítőgép nevet viseli. Mintegy kétszáz éve ismeretes a „freiburgi lököszér” magyaror-

szági származása sem elvethető, ritkán még ma is használják.

A 19. század elején fejlesztették ki a légszűreket. 1850 körül kezdték az előkészítési eljárásokat tudományosan vizsgálni. Rittinger volt az első, aki elméleti megfontolások alapján tervezett előkészítő berendezéseket.

Az ércet mellett megjelent szél-előkészítés szükségessége adott újabb lökést a technika fejlődésének. Továbbá, az egyre növekvő iparosodás ugrásszerű igénye hatott. A tömegtermelés az előkészítést teljesen gépesítette. A megjelent kúpostörők, golyósmalmok egyre több régi berendezést szorítottak ki.

Az óriásivá növekedett szállítási igények kielégítésére a szállítószalagok, csővezetékek biztosították a nagyüzeművé nőtt termelést.

A folyó hordalék homokját lapos tálkájában rázóató hajdani „technológus” több ezer éves munkaeszközébe ma már múzeumok tárolójába került. De az a felismerés indította útjára korunk technikai fejlődésének alapján, a fémművelést, a fémműveséget.

Rayman János

Országgyűlési képviselők és tanácsstagok választása

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alkotmány és a választási törvény rendelkezéseinek megfelelően 1980. június 8-án kitűzte az országgyűlési képviselők és a tanácsstagok általános választását.

A helyi tanácsok a választás kitűzéséről és a választók névjegyzéke elkészítésének módjáról április 8-án hirdetményt tettek közzé.

A Hazafias Népfront személyi javaslatjai alapján április 14-én választási szervek alakulnak.

A választópolgárok jelölési jogukat április 17—30 között tartandó jelölőgyűléseken gyakorolhatják. A jelöltekre a Hazafias Népfront szervein kívül a társadalmi szervezetek, a dol-

gozó kollektívák és az egyes állampolgárok is javaslatot tehetnek. Egy választókerületben több személy is jelölhető. Képviselőjelöltek, illetőleg tanácsstagjelöltek azok lehetnek, akik a törvényes követelményeknek megfelelnek és a jelölőgyűléseken a jelenlévő választók egyharmadának szavazatát megkapják.

A képviselő-illetőleg a tanácsstagjelöltek nevét május 30-án teszik közzé. A szavazás június 8-án 6 óráig tart.

Az 5. számú országgyűlési választókerület — dolgozóink nagy többsége ide tartozik — április 22-én 15,30 órakor tartja országgyűlési képviselői jelölőgyűlést a Ságvári Endre Művelődési Ház új nagytermében.

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a Propagandista klub áprilisi programjából

Ságvári Endre Művelődési Ház

17-én 17 órakor: EDÜ szocialista brigád klubest. A Bermuda-háromszög titka. Előadó: dr. Nagy László orvosfizikus.

18-án 17 órakor: III. sz. bányászati szocialista brigád klubest. A jakabhegyi ásatások. Előadó: Maráz Borbála régész.

24-én 17 órakor: III. sz. bányászati szocialista brigád klubest. Hanyas vagy? Történelmi séta Kálmán György hanglegye segítségével.

25-én 17 órakor: Kisgrafika barátok klubja. Tavasz a kisgrafikában, a zenében, versben. Kisgrafikai lapok cseréje. 25-én: Omega klub. Omega sztori II. A legújabb Omega-

Művelődjünk. Szótalkozunk

Album. Az együttes bemutatja készülő hangfelvételt.

Pályaválasztási klub

18-án 16 órakor: A növénytermesztés és állattenyésztés. 25-én 16 órakor: A magas és mélyépitésről.

Ságvári színház

25-én 19 órakor: A Népszínház vendégjátéka. Rossini: Ez történt Velencében, vígopera egy felvonásban.

Leoncavalló: Bajazzók. Jelmeztervező: Rimanoczyky Yvonne. Diszlettervező: Léval Sándor. Karmester: Dömötör Zsuzsa és László Endre. Rendező: Kertész László.

A SZERKESZTŐSÉG pontjából

A Pécs-baranyai Beruházási Vállalatot levelet kapott vállalatunk vezetősége, melyből idézzük:

„Mint a Városi Műjépgyűjtemény megvalósításának felelős lebonyolítója, elismerésünket fejezzük ki Önöknek a létesítmény tereprendezési munkáinak végzett társadalmi munkájukért.

Az 1979 novemberében tett felajánlásukat határidő előtt teljesítették. A munka során vállalatunk dolgozóinak között jó munkakapcsolat alakult ki.

Munkájukat ismételt elismerésünkre fejezzük ki.

Schreiner János osztályvezető”

A gyermekintézmények javára A kommunista szombat nagyszerű eredményei

Vállalatunk valamennyi üzemében március 22-én kommunista műszakot tartottak a XII. pártkongresszus és hazánk felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére. A teljesített munkaként járó díj felét vállalatunk a városi tanács számlájára utalja át a gyermekintézmények fejlesztésére, felét pedig a vállalat használja fel jóléti és kulturális célokra. A II. sz. bányüzemben 568 fő dolgozott, közülük 171 fő a vajúgón dolgozókat kiszolgáló, részben parkosítást, takarítást, a külszíni terület rendbetételét végezte.

A III. sz. bányüzem 582 műszakot teljesítő dolgozója közül 186 fő vajúgón, 396 fő pedig kiszolgáló, sportpálya felújítási, illetve építési és kábelárk ásási munkákat végzett.

A IV. sz. bányüzemben 612 fő vett részt a kommunista műszakon, közülük 186 fő vajúgón, 176 fő föld alatti kiszolgáló munkakörben dolgozott, 250 üzemi dolgozó járdarészek, parkosításban, sportpálya karbantartásban, kerítésfestésben, valamint a magyarhertelendi és balatonmáriai üdülőknél építési munkákban vett részt.

Az Ércdúsító üzemben a kommunista szombaton megjelent 735 főből 401 fő a szokásos napi ércfeldolgozást végezte, 271 dolgozó a sótároló betonozását, konténergépjárat, az osztályozó gépek felújítását, a zagyérzékelők beépítését végezte, míg 63 fő vett részt a sportpálya felújításában, az üzem udvarának rendbetételén.

A Szolgáltató üzemben 557 fő dolgozott, biztosították a bányüzemek csille-

foralmát és energiával való ellátását, az öntőben 14 öntés történt, elkészítették a III. sz. bányüzem főszellőztető hat kV-os kábelének szerelését és a kapcsolótér szerelvényezését. A IV. sz. bányüzem melegítőkonyháját építették és szekrényeket gyártottak a vállalati egészségügyi szolgálat részére. A központi műhelyben folytatódott a raktárgépek javítása, a fűtőcsavarok, fűtőszárak gyártása, csillekerekek forgácsolása.

A Kutató-mélyfúró üzemben 173 fő teljesített kommunista műszakot. Közülük 50 fő 3088 méter vízvezeték árkot ásott ki és 2238 méter vezeték bontott szét. Mágneses nyomdetektoros méréseket, nyomkitűzéseket végzett 62 kutató, 61 dolgozó a fűrdő felújítását, a gépek karbantartását végezte.

A Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben 241 fő az üzem parkosításában, a raktár rendezésében vett részt, 48 fő a műszergyártásban dolgozott.

A Központi és az Anyag-és áruforgalmi főosztály 324 dolgozója a vállalat mohácsi, orfői üdülőtelepein, a Hajnalka utcai építkezésénél, illetve a faterlepen végzett értékes és fontos fizikai munkát.

Vállalatunknál tehát összesen 3840 dolgozó végzett közhasznú munkát a Vörös Csillag Gépgyár Sziklai Sándor szocialista brigádjának felhívására.

A Mecseki Ércbányászati Vállalat politikai, gazdasági, társadalmi vezetése levélben fejezte ki elismerését és köszönetét a vállalat dolgozóinak a kommunista szombaton tanúsított odaadó, lelkes munkájukért.

K. J.

Hétfő este a Ságváriban

21-én 19 órakor: Góbéságok, furcsaságok... Tréfás és komoly székely történetek, népdalok, népballadák. Duga Ilona népdalénekes, Koszta Gabriella és Monori Ferenc színművészek előadásában. Belépődíj 20 forint.

22-én: Szakszervezeti politikai oktatás. 23-án: Felvételi felkészítés az M-L esti egyetemre. Előadó: Inczédy István.

24-én: Propagandista továbbképzés. A nagy európai kommunista pártok és a létező szocializmus. Előadó: Kablár János.

25-én: Felvételi felkészítés az M-L esti egyetemre. Előadó: Tukacs János.

28-án: Politikai oktatás a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemen. 29-én 15,30 órakor: M-EV KISZ PKMB ülése. 30-án: Felvételi felkészítés az M-L esti egyetemre. Előadó: Nagy László.

Propagandista klub

15-én 15,30 órakor: Ifjúsági vitakör Központ. 16-án 16 órakor: Ifjúsági vitakör Szolgáltató üzemen.

TÖRD A FEJED, ÉRDEMES

Újítási célfeladatok

A Mecseki Ércbányászati Vállalat az előtűnk álló feladatok megoldására újítási célfeladatokat határozott meg, amelyből ezúton tesszük közzé azokat a témákat, melyek kidolgozásában számíthatunk dolgozóink aktív alkotó tevékenységére, újításaira.

A kidolgozott újítási javaslatok benyújtásának határideje egységesen 1980. december 31. Az iparjogvédelmi csoport-hoz e határidő után beérkező javaslatokat is újítként értékeljük, az előbb benyújtott javaslatok azonban előnyt élveznek.

Legalább 100 m feltörési kihajtásával kell igazolni a módszer alkalmazhatóságát.

Előirányzott újítási díj: 15 000 forint. Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Ulrich Károly, IV. sz. bányauzem.

3. 4-6 m vastag érces üsszletermelésének technológiája. A jelenlegi gyakorlat szerint az ilyen vastag érceket többszeletes műveléssel és a műföte alatti fejtéssel vagy az érces üsszlet egy-szerre történő robbantásával fejtjük le. A szükséges biztosítási többletmunkák és szállítási nehézségek gyakran problémát okoznak.

FELADAT: Olyan, az eddiektől eltérő 4-6 m vastag érces üsszletek letermelésére alkalmas új technológia kidolgozása, amellyel a jelenlegi gépi berendezésekkel és műszaki feltételek mellett 10 t/műszak teljesítmény érhető el. A megoldásnak alkalmasnak kell lennie 20-35 fok dőlésű üsszlet letermelésére is, az ÁBBSZ előírások betartásával.

Legalább két fejtés teljes leművelésével kell bizonyítani a technológia alkalmazhatóságát.

Előirányzott újítási díj: 25 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Földesdi József IV. sz. bányauzem.

4. Vágvégcsiga-beszerezés és rögzítés. A tömegtermelő fejtésekben a lerobbantott érc-készletet esetenként biztosítatlan fejtési üregekben kell kiszállítani, ahová a dolgozó nem mehet be. Jelenleg a vágvégcsigát a főtébe függesztett előtöltő segítségével tartjuk a megfelelő helyzetben, de a benyúlás hossza nem kielégítő.

FELADAT: Olyan szerkezet, módszer kidolgozása, amely a vágvégcsigát az üregbe a szükséges mélységig betolja és ott biztonságosan rögzíti, a szkrép-szállítás erőhatásait és változó irányát is figyelembevéve.

Előirányzott újítási díj: 10 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Ulrich Károly, IV. sz. bányauzem.

5. Nagy kövek másodlagos aprítása. A tömegtermelő fejtési munkahelyeken gyakran nagy közetdarabok keletkeznek, melyek akadályozzák a rakodást, a bányabéli és a külszíni szállítást. Ezeket a közetdarabokat jelenleg rátett ítétekkel aprítjuk ami idő-költséget és problémát jelent különösen akkor, ha a közetdarab biztosítatlan fejtési üregben van.

FELADAT: Olyan javaslat kidolgozása, amely az ilyen közetdarabok aprításának költségeit csökkenti és megoldja a biztosítatlan területeken is a közetdarabok széttörését.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Ulrich Károly IV. sz. bányauzem.

6. Perforátoros fúrás korszerűsítése. A perforátoros kutatófúrásnál a fúrás hossz növelésének és a teljesítmény növekedésének határt szab a rudazat be- és kiépítésének szükségessége.

FELADAT: Olyan új készülék, szerkezet, módszer kidolgozása, ami a rudazat be- és kiépítését, valamint toldását megkönnyíti és meggyorsítja. Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Dezső Imre IV. sz. bányauzem.

7. Jelző berendezés KPV fel-töréshajtásnál. A gyári kivitelű jelzőberendezés viszonyaink között nem eléggé üzembiztos. Tervebe vettük rádiótelefon alkalmazását, ez azonban költséges.

FELADAT: Jelzőberendezés kidolgozása, amely a feltöréshajtó padozattal a feltörés bármely pontján megbízható összeköttetést ad. Jelzőkábél esetén annak védelmét a hulló kövekkel szemben is meg kell oldani.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Gerzson Endre, IV. sz. bányauzem.

8. Szerelő padozat aknaszereléshez. Az aknában végzendő különböző szerelési munkákhoz (kas, kötélcsere stb.) ideiglenes padozatot készítenek (pl. gerendák, pallók), ez az előkészítő munkákat lassítja.

FELADAT: Javaslat készítése olyan jellegű szerelőpadozatra, amely az akna bármely pontján a kasvezeték tartó gerendákra beszerelhető, arról a szerelés biztonságosan elvégezhető, majd a padozat gyorsan eltávolítható, ki-szerelhető.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint. Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Tarr Mihály, IV. sz. bányauzem.

9. „Kirgiz” fúrókoronák élezése. A használt, kopott fúrókoronák újraélezését és a geometriailag helyes el kialakítását állványos közzörgépen végzik. Ez nem eléggé pontos és termelékeny megoldás.

JAVASLATOT kérünk olyan készülékre, szer-zámra és módszerre, amellyel a „Kirgiz” fúrókoronák újraélezése termelékenyen és megfelelő pontossággal a vidia lapkák minden felületén elvégezhető. Előirányzott újítási díj: 3 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Borbély Attila II. sz. bányauzem.

10. A szelepek levegővesztésének csökkentése. A súrtett levegő többféle irányváltó szelepet használunk (kúpos, tárcsás, tolattyús stb.). Ezek mindegyike a bányabéli körülmények között gyorsan meghibásodik (berágódás, kilazulás), ami levegővesztést okoz.

FELADAT: A bányabéli körülményeinknek jobban megfelelő, újkonstrukciójú irányváltó szeleptípus kialakítása, amely minden területen használható, az élettartama hosszabb az eddig használtakénál és a súrtett levegő veszteségeket csökkenti. Az ismert és a kereskedelemben ilyen célra forgalmazott szelepek javasolása nem jöhet számításba.

Előirányzott újítási díj: 3 000 forint.

Felvilágosítást ad és se-

gítséget nyújt: Borbély Attila, II. sz. bányauzem.

11. Léggát bányabéli üregek el-zárására. Az ideiglenes, vagy véglegesen felhagyott bányabéli üregeket légmentesen le kell zárni. Ezt elfalazással, pallókkal építéssel, föllázással, dróthálós torokrétegzéssel, bitumenszórással, stb. oldjuk meg. A munka nehéz fizikai erőki-feltétellel jár és sok munkaidőt igényel. A léggát mégsem mindig tölti be rendeltetését, mert a robbantások során keletkező légnyomás, rezgés a merev léggátakat megrongálja.

FELADAT: Olyan új lég-gátszerkezet és annak fel-építésére vonatkozó rend-szer kidolgozása, amely legalább 50-75 Pa (5-8 kp/m²) nyomáskülönbséget károsodás nélkül kibír, a közetmozgásokhoz rugalmasan alkalmazkodik, két dolgozó által 2-3 óra alatt elkészíthető legyen, anyag-szükséglete és összköltsége ne érje el a hagyományos téglagát költségeit. Hosszú időre megfelelő és megbízható légmentes zárást biztosítson.

Előirányzott újítási díj: 10 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Schönberger József, Központ, biztonságtechnikai osztály.

12. Szállító gumiszalagok védel-me. A szállítószalagokon az ércebe belekeveredő vasdarabok, kövek, fák, alkatrészek, szerszámok stb. ha a szalag üzeme közben valahol beke-lődnék, a szalagot hosszában elszelik, koptatják. Különösen ott jelentkezik ez a probléma, ahol gépkezelő nincs.

FELADAT: Olyan beren-dezés, készülék kidolgozása, amely a szalagot ilyen veszély esetén leállítja. A leállítás csak indokolt esetben megengedhető, mert a leállítás-újraindítás a technológiai folyamatosságát zavarja.

Előirányzott újítási díj: 20 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Fábrián Lajos, EDÜ.

13. Golyósmalom rácpáncéljal-nak tisztítása. A golyósmalmok rácpáncéljainak rész-ese az üzemeletés közben apró acélgolyókkal eltömődnek, le-szökken a keresztmetszete és így a malom teljesítménye is. Az eddigi tisztítási módszerek nehézkesek, körülményesek.

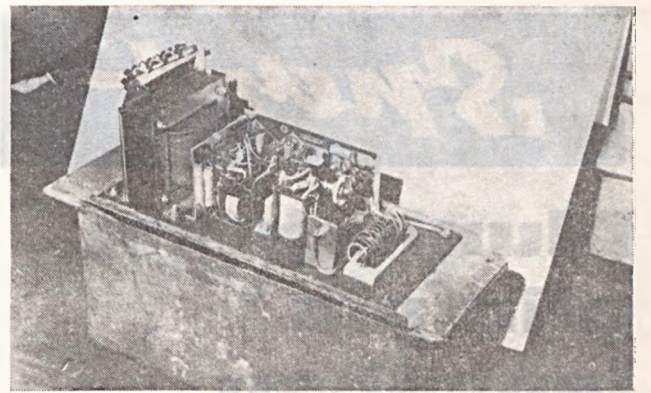
FELADAT: Olyan új módszer, készülék, szer-zám, vagy berendezés ki-dolgozása, amellyel a rácpáncélok rései korszerű módon tisztíthatók, a malom teljesítménye folyamatosan fenntartható.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

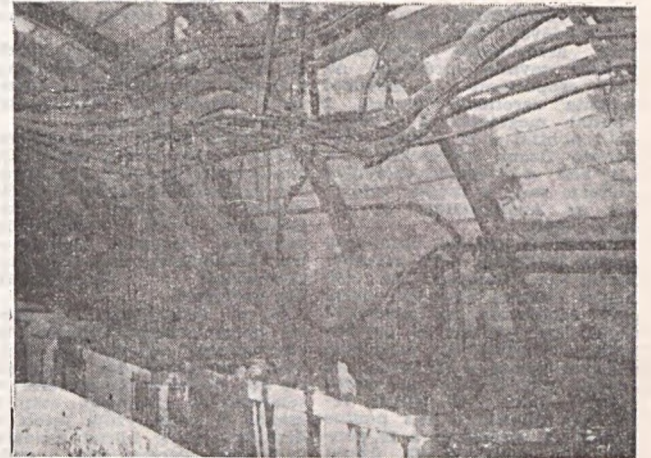
Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Mihalovics Gábor, EDÜ.

14. Sólérakodást akadályozó fe-lületbevonó anyag. Az ol-datok feldolgozása során a tartályokat összekötő csövezetek belső falára az oldatból sók rakodnak le, amelyek szűkítik a cső keresztmetszetét, telje-sítménycsökkenést, többlet-energia felhasználást okoznak.

FELADAT: Olyan új, gazdaságos, a cső belső falára felhordható felületbevonó anyag összetételének és felhordási technológiájának kidolgozása, amely a

1979-BEN MEGVALÓSULT ÚJÍTÁSOK. Székelyhídi Zoltán: akkumulátortöltő automatika

Szentendrei Antal: automata csilleportalanító Csöndör László felvételei

sólérakodást megszünteti, vagy megakadályozza. Az ismert és a kereskedelemben ilyen célból forgalmazott anyagok javasolása újításként nem jöhet számításba.

Előirányzott újítási díj: 10 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Egry Róbert EDÜ.

15. Hőszigetelő anyag a tartályok falára. Fűtött tartályaink hőszigetelésének hatá-fokát javítani, a hőszigetelés költségeit csökkenteni kívánjuk.

FELADAT: Olyan új és gazdaságos hőszigetelő anyag összetételének és fel-hordási technológiájának kidolgozása, amely a tartály falára vízmentesen tapad, könnyen tisztítható és egyszerű eszközökkel felhordható. Követelmény az is, hogy a tartály javítá-sa után a szigetelés folt-szerűen pótolható legyen. Az ismert és a kereskede-lemben ilyen célra forgal-mazott anyagok javasolása nem jöhet számításba.

Előirányzott újítási díj: 10 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Török Csaba, EDÜ.

16. Mozdonyok indítási áram-szabályozó korlátozása. A bányamoszonyok üzemeltetésénél a góromba indítás követ-keztében a motor áramfelvétele túllépi a megengedett szintet, emiatt meghibásodik.

FELADAT: Olyan új kés-zülék, új módszerek ki-dolgozása, amelyek az ön-töde területén az élömunka szükséglete csökkentik, nö-velik a termelékenységet, az öntvények minőségét javítják, a segédanyagok mennyiségének felhasználását csökkentik.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Koszorus Pál, Szolgáltató üzem.

17. Felsővezetékes mozdony mo-torjának hűtése. Az EI-6 típusú bányamoszonyok mo-torjának élettartama az elég-telen hűtés miatt alacsony.

FELADAT: Olyan inten-zív léghűtő rendszer ki-dolgozása és elhelyezésé-nek megoldása, amely ü-zembiztosan használható, a motor túlmelegedését ki-küszöböli.

Előirányzott újítási díj: 3 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Tóth Ferenc Szolgáltató üzem.

18. A csilleszállítás üzemi fel-tételeinek javítása. A III. sz. bányauzem külszínének területén a csilleszállítás üzem-biztonságát és az üzemeltetés feltételeit az ott dolgozók munkakörülményeit tovább ki-vánjuk javítani.

FELADAT: A technoló-giai lánc egyes elemeinél fellépő problémák megfi-gyelése után olyan új kés-zülék, új módszer, vagy új szervezeti rend kidolgo-zása, amely a problémát kiküszöböli és jobb mun-kakörülmények mellett a csilleszállítás üzembizton-ságát növeli, a csúcsidő-szakokban a szükséges szállítási teljesítményt bi-ztosítja.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Tóth Ferenc Szolgáltató üzem.

19. Az öntöde termelékenysége és minőségének javítása. Az öntöde munkafolyamatoknál célul tűztük ki a termelékeny-ség és az öntvényminőség javítását.

FELADAT: Olyan új kés-zülékek, új módszerek ki-dolgozása, amelyek az ön-töde területén az élömunka szükséglete csökkentik, nö-velik a termelékenységet, az öntvények minőségét javítják, a segédanyagok mennyiségének felhasználását csökkentik.

Előirányzott újítási díj: 5 000 forint.

Felvilágosítást ad és segítséget nyújt: Koszorus Pál, Szolgáltató üzem.

A fúrással kapcsolatos célfeladatokat egy követ-kező számunkban közöljük.

Mátrai Árpád vezérigazgató-helyettes

Spart

Munkahelyi olimpia jegyében

PMSC BAJNOKSÁG

ASZTALITENISZ: Tíz csapat részvételével befejeződött a férfi asztalitenisz csapatbajnokság tavaszi fordulójának „A” csoportban a Központ csapata veretlenül végzett, 2 ponttal megelőzte a PMSC-t és 4 ponttal a 14 pontos Szolgáltató üzem együttesét. A „B”-ben a Kutató-mélyfúró szerezte meg a tavaszi elsősegélyt az Anyagosztály és IV. üzem előtt.

SAKK: A tavaszi bajnokság utolsó fordulóját átrendezték az élmezőnyben. Az első helyet eldöntő EDÜ-IV. üzem „A” találkozója az Eredősítő legénysége győzött és így átvette a vezetést, egy pont hátránnyal követi a II. üzem. Az egyéni küzdelemben az utolsó forduló előtt Solti (EDÜ) vezet egy ponttal a 20,5 pontos Szabó (IV. üzem) és a 19 pontos Előd Szaniszló (II. üzem) előtt.

Kongresszusi sakk-kupa: A párt XII. kongresszusa tiszteletére megyei sakkversenyt rendezett a megyei sporthivatal és az SZMT sportbizottsága a MÉV szálló PMSC játéktérjében. Kilenc vállalat 36 versenyzője ült asztalhoz. A mévesek számára csapatban „csak” bronzérem jutott, míg egyéniben Előd Szaniszló ezüstéremmel szerzett.

Ercbányász Kupa lövészet: Az MHSZ rendezésében megkezdődött az ötfordulós Ercbányász Kupa férfi, női lövésverseny összetett bajnokság. Az egyes fordulók mindig más-más üzemi lőtérre kerülnek megrendezésre.

Szállók közötti döntő: Hazánk felszabadulásának 35. évfordulója tiszteletére nagyszabású sport- és szellemi vetélkedő sorozat indult a Mecseki Szénbányák, a Baranya megyei Építők és a rendező MÉV szállók között. A sportban eddig négy ágazati döntőre került sor és a pontösszesítés alapján a mévesek vezetnek minimális különbséggel.

II. sz. bányauzem: A forradalmi ifjúsági napok keretében asztalitenisz és labdarúgó-döntőre került sor.

Az egyéni asztalitenisz selejtezőt követően 12 továbbjutó a MÉV szálló termében izgalmas játszmában döntötte el az érme sorsát. Eredmények: 1. Csölle László, 2. Kukal András, 3. Tibenszky Zoltán, Ragoncsa Béla. Labdarúgók az újmecsekkel sporttelepen játszottak. Az értékes kupát az I. körlet együttese nyerte a szállítási és a III-as körlet előtt.

Tovább folytatódik a FIN versenyek. Április közepén a sakkok ünek asztalhoz, majd ezt követően a szocialista brigádok egyéni lövésversenyére kerül sor.

A sportbizottság előzetes tájékoztatása alapján április 22-én 8 csapat részvételével megkezdődik a kispályás labdarúgó-bajnokság tavaszi fordulójának.

III. sz. bányauzem: Az Eötvös Loránd és a Karottás szocialista brigádok szervezésében nagyszabású csapat- és egyéni lövésversenyre került sor az üzemi lőtérre; 164 résztvevő mérte össze célzó és állóképességét az értékes díjakért. Eredmények: 1. Homolai Gábor és Körmöczy Béla - holtversenyben -, 2. Ulrich Sándor, 3. Varga Miklós. Csapat: 1. Lékal János KISZ-alapszervezet, 2. Szállítási műszaki brigád, 3. V. körlet műszaki brigád.

Asztalitenisz megyei és városi bajnokság: A városi bajnokságon szereplő férfi csapatunk három vereség után megszerezte első győzelmét a Gáz-mű ellen. Ezt követően még két győzelmet arattak, előbb az István-akna ellen 9:0-ra, majd a PIK ellen 7:2 arányban.

Női csapatunk 50 százalékos teljesítménnyel szerepel a megyei bajnokságban. Négy mérkőzés eddigi mérlege 2 győzelem, 2 vereség. Legutóbb a Pécsi Spartakusztól 9:0-ra kaptak, ugyanakkor a Sopiana II. ellen 8:1-re győztek.

Kutató-mélyfúró üzem: Befejeződött az asztalitenisz férfi „hetek” bajnoksága. Izgalmas, színvonalas találkozók után az

aranyérmes Héjas Rudolf, az ezüstöt Nagy Gyula, a bronzérmes Sulc István szerezte meg.

Április első felében beindult az üzemi labdarúgó-bajnokság 8 csapat részvételével. A résztvevő együttesek tavaszi-őszi rendszerben játszanak.

A városi MHSZ rendezésében április elején került sor a „35 éve szabad hazánk” harctűrával egybekötött szellemi vetélkedőre a Mecseken. A hat kilométeres távon a résztvevők memória, légpuska, gránátdobás, kötélmászás és katonai ismeretekből bizonyították ügyességüket.

IV. sz. bányauzem: Az üzemi sportbizottság Olimpia '80 elnevezéssel nagyszabású szellemi sportvetélkedőt rendezett 800 fős kollektívájára részére. A selejtező és elődöntők után 7 csapat 21 versenyzője jutott a döntőbe. A II. körlet csapata 62 ponttal szerezte meg a győzelmet az 59 pontos gépészet és a 48 pontos iroda együttese előtt.

A FIN tiszteletére asztalitenisz- és labdarúgó-versenyre került sor. Az asztalitenisz csapatversenyt a gépészet nyerte, az I. körlet, szállítás és iroda előtt.

A teremfoci küzdelemből az I. körlet került ki győztesen a gépészet és II. körlet előtt. A FIN lövésverseny csapatbajnokságát a III. körlet nyerte 243 körrel, az iroda 235 és a gépészet 229 körrel. A női csapatban az iroda 211 körrel győzött.

Eredősítő üzem: Az üzemi sportbizottság a Felszabadulás Kupa keretében villámturnát rendezett három sportágban. A teremlabdarúgó döntőjére a Bánky Donát úti iskolában került sor 8 csapat részvételével. A kupát a vegyilmezemegység csapata nyerte.

A férfi asztalitenisz-versenyen 48-an indultak, a győzelmet Papp Zoltán szerezte meg Molnár Gábor, Müller Vilmos és Futó László előtt. A női mezőnyben 24-en indultak. A legeredményesebb játékosnak Zaleszák Andrea bizonyult, Polgár Károlyné, Parádi Péterné és Czérna Istvánné előtt.

Népes mezőnyvel rendezték meg a férfi, női lövésversenyt. A férfi csapatdöntőn 33 szocialista brigád együttesével közül első helyen végzett a Lenin, második a Steinmetz, harmadik a Törökvisz szocialista brigád együttese.

Az egyéni versenyen 139-en indultak, az aranyérmes Vajon Ferenc nyerte, ezüstérmes Ifj. Timár Lajos, a bronzérmes Hoffmann József.

A nőknél csak egyéni versenyre került sor, a 46 résztvevő közül első helyen végzett Mészáros Kálmánné, második Tóth Lászlóné, harmadik Horváth Edit.

Közel 20 csapat részvételével április közepén megkezdődött az üzemegységek közötti labdarúgó-bajnokság.

Ifjúgárdisták győzelme

Első ízben rendezték meg idén az ifjúgárdisták és katonafiatalkok olimpiai ötérbóját. A 12. nyári olimpia tiszteletére szervezett versenyen lövészetben, kötélben való függésben, kézilabda-nát-dobásban, távolugrásban, valamint 3000 méteres terepfutásban mérte össze tudását az induló 16 csapat. Az Ifjú Gárda csapatok között a várt

„nagy esélyes”, a Mecseki Ércbányászati Vállalat Magyar Lajos századát képviselő 8 fős raj nyerte meg a versenyt 30 ponttal előnyvel. Ők képviselik vállalatunkat a Lentiben április 28-27-én megrendezésre kerülő magasabb egységbajnokságon. Egyéni versenyekben is elhoztuk a dobogós helyezések túlnyomó részét.

Rác Gyula

Bajnoki nyitány

A védelem és a csatárok párharc a Szolgáltató „B”-Anyagosztály mérkőzésén Csündör László felvétele

Fegyelmezetlenséggel kezdődött

Végre megkezdődött, sőt hajtottak fel a labdarúgás kedvelői, amikor kifutottak a csapatok a pályára.

A játékosok mozgása a régi volt, de nem így a szerelésük. Mind a 12 csapat új mezben, selyem nadrágban, új tornacipőben pompázott a vörös sálakon. A játékon túl esztétikailag is jó hatással voltak a szurkolókra. Az viszont már kevésbé volt jó hatással, hogy rögtön az első forduló után kénytelen volt összeülni a fegyelmi bizottság. Történt, hogy

a Kutató-mélyfúró csak a kölcsönként játékosokkal beszállt meg az átigazolást, és nem a Szolgáltató üzem sportvezetőjével. Mivel a szabályok lehetőséget adnak egy kölcsönjátékos szerepeltetésére, illetve volt a kikérni. Így a játékos jogtalan szereplése a Szolgáltató „B” csapatát segítette a két bajnok pont-

hoz. A másik súlyos fegyelmezetlenséget a II. fordulóban a Kísérleti kutató együttese követte el, nem jelent meg a mérkőzésen. Ugy látszik, a múlt évi szokásukat átmentették az ideji bajnokságra, bár talán hasznosabb lett volna az eredményességet magukkal hozni.

A csapatok az első fordulóban gólfeszítáért rendeztek, 33 alkalommal találta a kapuba. Ebből is kiemelkedik a Központ-Anyagosztály találkozó, amelyen 12 alkalommal rezdült meg a háló. Gólzáporral kezdett a Szolgáltató: hatszor találta az ellenfél kapujába, aki bánta az EDÜ volt.

A második fordulóban már kevesebb gól esett — 25 —, szorosabbak voltak az eredmények, a védők ezúttal jobban vigyáztak az ellenfél csatáira. Rázós mérkőzésen verejtékelt a múlt évi bajnok, Kutató-mélyfúró együttese a Klub ellen, míg a IV. üzem a Szolgáltató és a Pécsi MSC ezúttal is simán győzött. Meglepetésnek számít a Szolgáltató „B” győzelme az Anyagosztály ellen és az EDÜ gyengélkedése. A két forduló alapján nem lehet különös következtetést levonni a csapatok jó, vagy rossz rajtjáról.

Az élmezőny állása: 1. Szolgáltató 4 pont, 2. Pécsi MSC 4, 3. III. üzem 4, 4. IV. üzem 4 5. Szolgáltató „B” 4 pont

K. M.

35 éven felüliek bajnoksága

Április 22-én kezdődik

Egy kicsit ijesztő az elnevezés, hogy öregek a pályán, de ez nem más, mint választóvonal a két párhuzamos bajnokság között.

Természetesen egy 35 éves játékost nem lehet öregnek nevezni, de a sportban találni ilyen jelzőt, amire aztán alaposan rácsófolnak az érintettek. Így volt és így lesz ez az ideli 35 éven felüliek bajnokságán is, mely április 22-én kezdődik az újmecsekkel sporttelepen. A múlt évi 6 csapatból az Építők visszalépett, így az ideli bajnokságban 5 csapat szerepel. Az öregek küzdelme, já-

ték tudásuk mindig nagy-szerű élményt jelent a szurkolóknak, néha-néha fel-felcsillan a régi idők focijának emlékezetes pillanata.

Tavaszi sorsolás
I. forduló IV. 22., 17 óra: Szolgáltató-PMSC, 17 óra: III. üzem-IV. üzem, szabad: II. üzem.
II. forduló IV. 29., 17 óra: Szolgáltató-II. üzem, 17 óra: PMSC-IV. üzem, szabad: III. üzem.
III. forduló V. 6., 17 óra: II. üzem-PMSC, 17 óra: III. üzem-Szolgáltató, szabad: IV. üzem.
IV. forduló V. 13., 17 óra:

IV. üzem-Szolgáltató, 17 óra: II. üzem-III. üzem, szabad: PMSC.

V. forduló V. 20., 17 óra: PMSC-III. üzem, 17 óra: IV. üzem-II. üzem, szabad: Szolgáltató.

VI. forduló V. 27., 17 óra: PMSC-Szolgáltató, 17 óra: IV. üzem-III. üzem, szabad: II. üzem.

VII. forduló VI. 3., 17 óra: II. üzem-Szolgáltató, 17 óra: IV. üzem-PMSC, szabad: III. üzem.

VIII. forduló VI. 10., 17 óra: PMSC-II. üzem, 17 óra: Szolgáltató-III. üzem, szabad: IV. üzem.
Kovács Miklós

Személyi hírek

Vállalatunk vezérigazgatója Brüll Jenőné pénzügyi osztályvezetőt — eddigi eredményes munkája elismerése mellett — felmentette osztályvezetői megbízatása alól, nyugdíjaztatása miatt. A vezérigazgató dr. Moizs Rezsőné nevezte ki pénzügyi osztályvezetőnek 1980. április 1-i hatállyal.

Nyugdíjba ment: Varga Károly fürdőkezelő (II. sz. bányauzem), Kiszler József fürdőkezelő (III. sz. bányauzem), Boda László vágár (IV. sz. bányauzem), Láng László gépészmérnök (EDÜ), Sipos János betanított munkás (Kutató-mélyfúró üzem), Erdei Gyula polgári fegyveres őr (Központ), Kovács János őrségszervező (Központ), Somlyai Zoltánné gyors- és gépipari (Központ), Snóbl József polgári fegyveres őr (Központ).

Meghalt: Berényi Miklós fűzőmester (II. sz. bányauzem), Gyurka József segédvágár (IV. sz. bányauzem), Gál József fürdőkezelő (EDÜ), Vinczen László betanított munkás (EDÜ).

ÜLEST tartott a vállalati ifjúsági bizottság. Megtárgyalták a IV. sz. bányauzem 1979. évi ifjúságpolitikai intézkedési tervében foglalt feladatok végrehajtását, állást foglaltak a fiatalok egységes nyilvántartási rendszerével kapcsolatban.

HÍREK

AZ URÁNBÁNYÁSZ Vadász-társaság a közelmúltban vadász szilvesztert tartott a Ságvári Endre Művelődési Házban. Soós István, a társaság elnöke értékelte a társaság munkáját. Jutalomban részesítették az év legeredményesebb vadászát, Gellai Jenőt, aki 1979-ben a legtöbb vadat lötte. A mintegy 150 résztvevő kellemes estét töltött a jóhangulatú összejövetelen.

VÁLLALATUNK koncert-fűzőszekere májusban két alkalommal is szerepel Budapesten. Május 11-én térzenét adnak a Várban és rádiófelvételt is készítenek a műsorokról. Május 22-én pedig a Magyar Rádióban blokkfelvételt vesznek fel, amit a rádió műsoraiban fognak közvetíteni.

A KISZ KB Művészet és Ifjúság vetélkedősorozata területi döntőjén vállalatunk fűzős szexettette a megyei elődöntőbe, Dani Tamás klarinét szólistájával az országos döntőbe jutott.

A NÉPMŰVELÉSI Tanácsadó felnőttoktatási stúdiója és a dr. Doktor Sándor Művelődési Ház középiskolai előkészítő szervez 1980. április 10.-június 2. között, minden hétfőn és csütörtökön 16.30-19.45-ig, a mozgalmi házban (Pécs Tűzér u. 3/1.). Az előkészítő tárgyai: magyar nyelv és irodalom, matematika és fizika. Jelentkezni lehet a személyzeti vezetőknél és a helyszínen.

ÖTÖDIK évét kezdi a Munka és művelődés mozgalom, amely a vállalatunk dolgozóinak körében is népszerű volt. Az új mozgalmi évben 120 szocialista brigádunk nevezett be, s vállalták a részvételi feltételeket.

A VÁLLALATI szakszervezeti bizottság az idén is megszerzei a nagycsaládos és gyermeküket egyedül nevelő szülők gyermekeinek üdültetését. Az üzemek a balatonmáriafürdői vállalati üdülőbe összesen 80 gyermeket utalhatnak be a vszb által megadott keretszámok alapján.